

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของ
ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

สุพันธ์ เขมวงศ์ชัย

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีการศึกษา 2564

**THE SATISFACTION OF THAI TOURISTS TOWARDS TRAVELING
TO PHANAN CHOENG WORA VIHARA TEMPLE, AYUTTHAYA
PROVINCE DURING THE SPREAD OF CORONAVIRUS
(COVID-19) SITUATION**

SUNAN KEMMAVONGCHAI

**A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Arts Program in Tourism Management
Faculty of Tourism and Hospitality,
Dhurakij Pundit University
Academic Year 2021**

ใบรับรองสารนิพนธ์

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิง
วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การ
ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)
เสนอโดย นางสาวสุนันท์ เขมวงค์ชัย
สาขาวิชา การจัดการการท่องเที่ยว
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดร.อนันต์ เชื้อชาตฤทธิการ

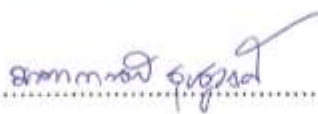
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข้มทอง)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(ดร.อนันต์ เชื้อชาตฤทธิการ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน แสงทิภูถ)

คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมรับรองแล้ว

.....คณบดีคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนทกานติ ชูบชูวงศ์)
วันที่ 23 เดือน กันยายน พ.ศ. 2564

หัวข้อสารนิพนธ์	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์ การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)
ชื่อผู้เขียน	สุนันท์ เขมวงศ์ชัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.อนันต์ เชื้อชาญกิจการ
สาขาวิชา	การจัดการการท่องเที่ยว
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) และ 2. 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-Test และ One-Way ANOVA ด้วยการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 31- 40 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ 10,000 -20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวจำนวน 1 – 3 ครั้ง และเคยได้ข้อมูลข่าวสารมาจากหลายช่องทาง ทั้งนี้นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจโดยรวมเฉลี่ยทุกด้านในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.26, S.D. = 0.707) โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ (\bar{X} =4.52, S.D. = 0.628) รองลงมา คือ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม (\bar{X} =4.45, S.D. = 0.623) และด้านความสวยงามและความสะอาด (\bar{X} =4.30, S.D. = 0.655) ตามลำดับ

ผลการวิจัยในส่วนของการเปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันนั้น มีความพึงพอใจที่แตกต่างกัน

ทุกข้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผลงานวิจัยในครั้งนี้อยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ ซึ่งผลการงานวิจัยในครั้งนี้อาจเป็นแนวทางให้วัดพญ์เชิงวรวิหาร และวัดสามารถนำประเด็นต่าง ๆ ที่มีความพึงพอใจต่ำไปเป็นแนวทางพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจมากขึ้นในอนาคต เช่น ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ยังเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวัดอื่น ๆ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อีกด้วย

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, นักท่องเที่ยวชาวไทย, วัดพญ์เชิงวรวิหาร, ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

Thematic Paper Title	THE SATISFACTION OF THAI TOURISTS TOWARDS TRAVELING TO PHANAN CHOENG WORA VIHARA TEMPLE, AYUTTHAYA PROVINCE DURING THE SPREAD OF CORONAVIRUS (COVID-19) SITUATION
Author	Sunan Kemmavongchai
Advisor	Dr. Anan Chieochankitkan
Department	Tourism Management
Academic Year	2020

ABSTRACT

The objectives of this research are 1. to study the satisfaction levels of Thai tourists towards traveling to Phanan Choeng Wora Vihara temple, Ayutthaya province during the spread of coronavirus (COVID-19) situation and 2. to compare the satisfaction of Thai tourists towards traveling to Phanan Choeng Wora Vihara temple, Ayutthaya province during the spread of coronavirus (COVID-19) situation which are classified by demographic factors. The samples were selected by purposive sampling method with 400 samples in size. The research tools were the questionnaires. The research data was analyzed through frequency, percentage, means, standard deviation, T-Test and One-Way ANOVA (LSD method). The research result found that most of Thai tourists were female, aged between 31-40 years old, graduated with bachelor's degree, single status and living in central region of Thailand. They are mostly company employees with income of 10,000-20,000 per month, traveling to this temple 1-3 times before and used to receive the news and data about the temple from various medias. Therefore, Thai tourists had the average satisfaction towards traveling to Phanan Choeng Wora Vihara temple, Ayutthaya province during the spread of coronavirus (COVID-19) situation at the highest level ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.707). The top three factors that Thai tourist satisfied the highest level were archaeological and historical factors ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.628), religion and worship factor ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.623) and beauty and cleanliness factor ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.655) respectively.

The research result in the part of comparing the demographic factors found that the Thai tourists that have different demographic factors, having different satisfaction level at significant

level 0.05. This means the research result accepted every hypothesis. Thus, this research result can guide the Phanan Choeng Wora Vihara temple to point out the factors that have the low satisfaction from the tourists. The temple can develop, improve and solve the issues in order to increase the Thai tourist's satisfaction in the future such as transportation and travelling factors, safety and prevention of the spread of COVID-19 factors, facilities and amenities factors and public relation factors. However, this research result will also benefit to other temples and concerning government department in Ayutthaya province.

Keywords: Satisfaction, Thai tourists, Phanan Choeng Wora Vihara temple, Coronavirus 2019(COVID-19)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยุวชนชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์เมตตาเป็นอย่างดีจาก ดร.อนันต์ เชื้อชาตฤทธิการ อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งได้สละเวลาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ความรู้ และข้อปฏิบัติต่าง ๆ สำหรับแนวทางในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนแนวทางข้อชี้แนะที่เป็นประโยชน์ ทำให้งานวิจัยในครั้งนี้ มีความสมบูรณ์ และสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดาที่ได้เลี้ยงดูอบรม สอนสั่ง และส่งเสริมการศึกษาของผู้วิจัยด้วยความรัก และความปรารถนาดีโดยตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกท่านที่คอยดูแล และเป็นกำลังใจ รวมไปถึง ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่สละเวลา และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้ สำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยดี คุณค่า และประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น

สุนันท์ เขมวงษ์ชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ผ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	11
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	11
1.4 คำถามของงานวิจัย.....	12
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
1.6 นิยามศัพท์.....	12
2. แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยว.....	13
2.2 แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	15
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	20
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	23
2.5 ประวัติวัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	25
2.6 สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19.....	27
2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
2.8 สมมติฐาน.....	34
2.9 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี.....	35
3. วิธีดำเนินงานวิจัย.....	36
3.1 ประเภทของงานวิจัย.....	36
3.2 กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	37
3.4 การทดสอบเครื่องมือ.....	38
3.5 วิธีการเก็บข้อมูล.....	39
3.6 วิธีการทางสถิติ.....	39
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควิด 19).....	42
4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควิด 19).....	52
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควิด 19).....	61
5. สรุปและอภิปรายผล.....	133
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	134
5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	137
5.3 อภิปรายผลการศึกษา.....	140
5.4 การนำผลการศึกษาไว้ใช้.....	146
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	148
บรรณานุกรม.....	150
ภาคผนวก.....	155
ก แบบสอบถาม.....	156
ประวัติผู้เขียน.....	161

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามเพศ.....	42
4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามอายุ.....	43
4.3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามระดับการศึกษา.....	44
4.4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามสถานะภาพ.....	45
4.5 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามภูมิลำเนา.....	46
4.6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามอาชีพ.....	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	48
4.8 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะพฤติกรรมศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว.....	49
4.9 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะพฤติกรรมศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสาร.....	50
4.10 จำนวนและร้อยละของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวเคยได้รับในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	51
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	53
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านคุณค่า ทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	54
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโควิด19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	56
4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	57
4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	58
4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการประชาสัมพันธ์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19).....	59
4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา2019 (โควิด 19).....	60
4.19 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธี (T-Test).....	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA).....	64
4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	65
4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	66
4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	67
4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ อำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิง วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยว ชาวไทย จำแนกตามอายุโดย เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	69
4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความ สบายงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี (LSD).....	71
4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน การประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี (LSD).....	71
4.28 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิง วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่ ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA).....	73
4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โควโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	76
4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านกิจกรรมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	77
4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	78
4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	79
4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ ประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรี อยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	81
4.36 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิง วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA).....	83
4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	84
4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่า ทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	85
4.39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ คมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	87
4.41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านกรอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	88
4.42 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	89
4.43 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	90
4.44 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA).....	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.45 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	93
4.46 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่า ทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	94
4.47 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ คมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	95
4.48 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความ ปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพ นัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของ ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตาม ภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	96
4.49 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ อำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิง วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดย เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	97

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.50 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความ สบายงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	98
4.51 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ ประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	99
4.52 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิง วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่ต่างกัน โดย การวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA).....	101
4.53 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพโดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี (LSD).....	102
4.54 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่า ทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพโดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี (LSD).....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.55 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	105
4.56 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	106
4.57 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	107
4.58 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	109
4.59 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	110

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.60 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA).....	112
4.61 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	114
4.62 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	115
4.63 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	116
4.64 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.65 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ อำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิต วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดย เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	118
4.66 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความ สวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิตวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี (LSD).....	119
4.67 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน การประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิตวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี (LSD).....	120
4.68 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิต วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งที่เคยมา เที่ยวที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA).....	122
4.69 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิตวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดย เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.70 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	124
4.71 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านกิจกรรมนันทนาการและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	125
4.72 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี(LSD).....	126
4.73 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี(LSD).....	127
4.74 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....	128

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
<p>4.75 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการ ประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดย เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD).....</p>	129
<p>4.76 ผลการทดสอบความแตกของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิง วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (T-Test).....</p>	130

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย ไตรมาส 1/2563.....	2
1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว.....	2
1.3 จำนวนผู้เยี่ยมชม.....	3
1.4 สถานการณ์การท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559– 2561.....	5
2.1 วัดพญียงวรวิหาร.....	26
2.2 ยอดผู้ป่วยโควิด 19 รายใหม่และสะสมในประเทศไทย ตามวันที่รายงาน 2 ก.ย. 2563	27
2.3 คำแนะนำสำหรับประชาชน.....	29
2.4 กรอบแนวคิด.....	35

บทที่ 1

บทนำ

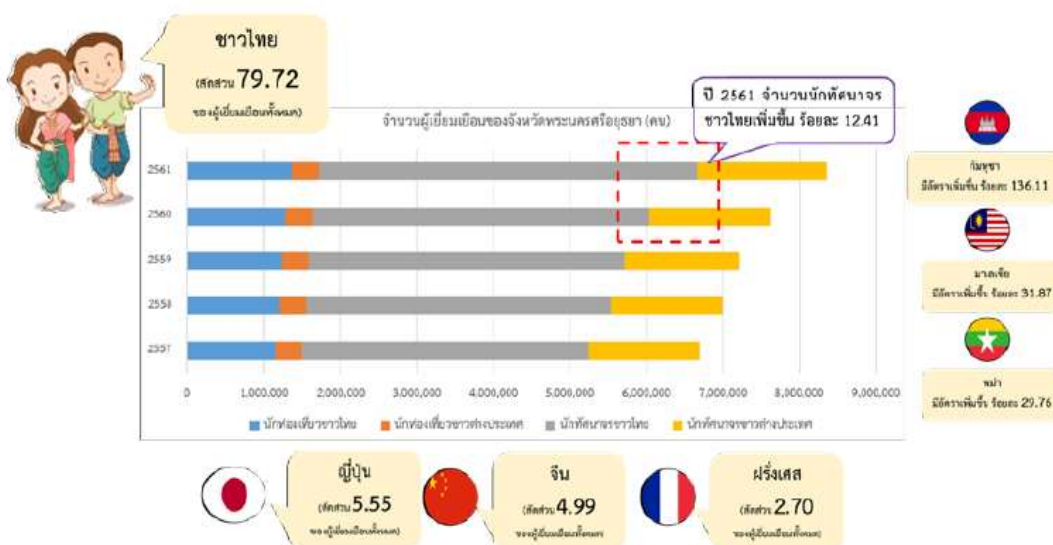
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวภายในประเทศ ช่วงตั้งแต่ต้นปี 2563 ประสบปัญหาอย่างหนักด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจและสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ประชาชนมีกำลังซื้อน้อยลงและกลัวการระบาดของโควิด 19 ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติลดลงจำนวนมาก ซึ่งกระทบโดยตรงต่อธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร สถานบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ โดย ดร.เสาวณี จันทะพงษ์ และ ทศพล ต้องหุ้ย (2563) ได้วิเคราะห์ผลกระทบวิกฤต COVID-19 กับเศรษฐกิจโลก: This Time is Different โดยมุมมองของหลายสถาบันคาดว่า COVID-19 จะสร้างมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจสูงกว่ากรณีของโรคซาร์สที่มีจุดกำเนิดที่จีนเช่นกัน โดยครั้งนั้นมีการประเมินว่าทำให้ GDP โลกลดลง 54,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือคิดเป็น 0.14% สำหรับผลกระทบครั้งนี้ ในด้านการค้าโลก รายงานของ UNCTAD (2020) ชี้ว่าดัชนีภาคการผลิต (PMI) ของจีนเดือนกุมภาพันธ์ 2563 ลดลงต่ำสุดตั้งแต่ปี 2547 และประเมินว่าจะสร้างความเสียหายต่อการส่งออกในห่วงโซ่อุปทาน 50,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีผลกระทบมากสุดใน EU (15,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) รองลงมาคือ สหรัฐฯ (5,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ญี่ปุ่น (5,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เกาหลี (3,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เวียดนาม (2,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ขณะที่ไทยติดอยู่ที่อันดับ 11 ด้วยมูลค่าความเสียหาย 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยอุตสาหกรรมผลิตยางและพลาสติก เครื่องมือเครื่องจักร เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์สื่อสาร ยานยนต์ ในไทยเป็นสาขาที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุด ด้านการท่องเที่ยว สมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA) ประเมินว่ากรณีที่มีการแพร่ระบาดอยู่ในวงจำกัด รายรับการท่องเที่ยวโลกจะลดลง 63,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเอเชียจะได้รับผลกระทบสูงสุด รองลงมาคือ ยุโรปอื่น ญี่ปุ่น อิตาลี และเยอรมนี ซึ่งล้วนเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของนักท่องเที่ยวจีนขณะที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประเมินว่าจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทยไม่ต่ำกว่า 6 เดือน และสูญเสียรายได้กว่า 2.5 แสนล้านบาท

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีจำนวนที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ในรูปภาพที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในไตรมาส 1/2563 นั้น นักท่องเที่ยวชาวจีนมีเพียง 1,247,564 คน ลดลงถึงร้อยละ 60.01 และประเทศมาเลเซีย 619,400 คน ลดลงร้อยละ 32.36 ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย

จากข้อมูลย้อนหลังจะเห็นได้ว่ารายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ ในแผนพัฒนา
จังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2564) (สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(2563). ในภาพที่ 2 พบว่า รายได้ในปี พ.ศ. 2561 มีรายได้เท่ากับ 19,016.22 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก
ปี พ.ศ. 2560 ที่มีจำนวนเท่ากับ 16,901.48 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.51 และจำนวนผู้เยี่ยมชม
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ถึง พ.ศ. 2561 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2561 มีจำนวนผู้เยี่ยมชมใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพที่ 3 มีทั้งสิ้น 8,349,613 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2560 ที่มีจำนวน
ผู้เยี่ยมชมเท่ากับ 7,631,557 คน คิดเป็นร้อยละ 9.41 และพบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้เยี่ยมชมที่เป็น
ชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 75.48 จากการเติบโตของภาคการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และมีการจัดให้ชมโบราณสถานแบบ NIGHT TOURISM AND ONE
DAY TRIP อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น รวมทั้งกระแส ละคร
อิงประวัติศาสตร์ ทั้งภาพยนตร์ซีรีส์ โยชยา และละครบุพเพสันนิวาส ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยว
เดินทางท่องเที่ยวตามรอยละครจำนวนมาก โดยเฉพาะวันหยุดเสาร์-อาทิตย์จะเห็นรถติดยาว ทำให้
การท่องเที่ยวเด่นขึ้น

ภาพที่ 1.3 : จำนวนผู้เยี่ยมชม

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างใน สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2563) แผนพัฒนา
จังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2564), น.45

ซึ่งมีวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ทำการประเมินความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ทรัพยากรด้านวัฒนธรรม ทรัพยากรด้านกิจกรรม ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านมหรหรรรม เทศกาลและงานประเพณี และ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านบริการ พบว่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปวัดที่สำคัญ เช่น วิหารพระมงคลบพิตร วัดพระศรีสรรเพชญ์ พระราชวังหลวง หรือพระราชวังโบราณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา เป็นต้น ซึ่งโบราณสถานเหล่านี้เป็นสิ่งที่แสดงถึงอารยธรรมและความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่นในสมัยโบราณ จึงมีผลดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชม ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาเพื่อทำบุญ ไหว้พระ ชมโบราณสถาน ล่องเรือแม่น้ำเจ้าพระยา นั่งช้างและสัมผัสวิถีชีวิตของช้างไทย ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านมหรหรรรมเทศกาลและประเพณีนักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจกับการจัดงานประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ งานขอยอชิงฟ้าอยุธยามรดกโลกและงานกาชาดประจำจังหวัด งานเทศกาลตรุษจีน “อยุธยามหามงคล” เทศกาลสงกรานต์กรุงเก่า เป็นต้น และ ทรัพยากรท่องเที่ยวด้านบริการ นักท่องเที่ยวมองว่า บริษัททัวร์หรือบริการนำเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีมาตรฐานให้การบริการที่ดี การคมนาคมขนส่งทางบก ทางรถไฟ และทางน้ำเดินทางมาท่องเที่ยวมีความ สะดวกสบาย มีป้ายบอกทางชัดเจน ที่พักมีคุณภาพ โดยข้อมูลทางสถิติของสถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559– 2561 รายงานไว้ในแผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2564) (สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2563) ได้แสดงไว้ในภาพที่ 4

รายการ	รายการย่อย	ผู้เยี่ยมชม	พ.ศ.2559	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561
จำนวนผู้เยี่ยมชม (คน)	รวม	รวม	7,216,514	7,631,557	8,349,613
		ชาวไทย	5,365,586	5,683,569	6,302,621
		ชาวต่างประเทศ	1,850,928	1,947,988	2,046,992
	จำนวนนักท่องเที่ยว	รวม	1,582,905	1,637,181	1,723,710
		ชาวไทย	1,237,790	1,281,574	1,354,163
		ชาวต่างประเทศ	345,115	355,607	369,547
	จำนวนนักท่องเที่ยว	รวม	5,633,609	5,994,376	6,625,903
		ชาวไทย	4,127,796	4,401,995	4,948,458
		ชาวต่างประเทศ	1,505,813	1,592,381	1,677,445
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	รวม	รวม	2.68	2.67	2.62
		ชาวไทย	2.64	2.64	2.59
		ชาวต่างประเทศ	2.80	2.79	2.76
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	ผู้เยี่ยมชม	รวม	1,551.49	1,629.87	1,705.00
		ชาวไทย	1,403.47	1,467.24	1,537.15
		ชาวต่างประเทศ	1,970.64	2,119.74	2,231.16
	นักท่องเที่ยว	รวม	2,007.26	2,159.05	2,278.33
		ชาวไทย	1,792.71	1,887.70	1,993.09
		ชาวต่างประเทศ	2,795.51	3,084.36	3,259.10
	นักศึกษاجر	รวม	1,185.69	1,243.59	1,313.30
		ชาวไทย	1,095.35	1,144.07	1,214.02
		ชาวต่างประเทศ	1,433.35	1,518.71	1,606.15
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	ผู้เยี่ยมชม	รวม	15,309.69	16,901.48	19,016.22
		ชาวไทย	10,379.51	11,423.00	12,997.90
		ชาวต่างประเทศ	4,930.18	5,478.48	6,018.32
สถานประกอบการที่พักแรม	จำนวนห้อง	รวม	4,966	5,024	5,372
	อัตราการเข้าพัก	รวม	58.59	60.48	63.65
	จำนวนผู้เข้าพักแรม	รวม	994,958	1,030,433	1,119,448
		ชาวไทย	791,491	816,051	892,421
	ชาวต่างประเทศ	203,467	214,382	227,027	

ภาพที่ 4 : สถานการณ์การท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559- 2561

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างใน สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2563) แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2564) หน้า 47

นักวิจัยได้สังเกตเห็นปัญหาการเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในหลาย ๆ จังหวัดของประเทศไทย เช่น จังหวัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชลบุรี จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น ซึ่งสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงไตรมาส

2/2563 การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทยในช่วงไตรมาส 2/2563 มีแนวโน้มหดตัวต่อเนื่องและรุนแรงขึ้นกว่าไตรมาส 1/2563 จากแนวโน้มสถานการณ์ระบาดที่รุนแรงขึ้น และการใช้มาตรการควบคุมการระบาดที่เข้มงวดขึ้นภายหลังการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน ทั้งการประกาศเคอร์ฟิวหรือห้ามบุคคลออกนอกเคหสถานทั่วประเทศช่วงเวลา 22.00-04.00 น. การห้ามการเดินทางระหว่างจังหวัดที่ไม่จำเป็น การห้ามการจัดประชุม สัมมนา และนิทรรศการ และที่สำคัญ คือ การยกเลิกวันหยุดและกิจกรรมในช่วงเทศกาลสงกรานต์ซึ่งเป็นวันหยุดต่อเนื่องประจำปีที่สำคัญของชาวไทย จึงคาดว่า การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทยในไตรมาส 2/2563 จะหดตัวอย่างรุนแรง และคาดว่า การท่องเที่ยวจะต่ำกว่าระดับร้อยละ 10 ของปีที่ผ่านมา ซึ่งผู้วิจัยสนใจการท่องเที่ยววัดและสถานที่สำคัญทางศาสนา และจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์ที่สำคัญ โดยเล็งเห็นถึงการเตรียมความพร้อมของวัดต่างๆ ที่จะรองรับและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในช่วงสถานการณ์โควิด 19 รวมไปถึงมาตรการในการควบคุมโรค ซึ่งวัดหรือสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศาสนาก็ควรดำเนินการให้ดีเพื่อให้แก่นักท่องเที่ยวประทับใจและพึงพอใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับวัดพนัญเชิง เป็นวัดเก่าแก่และสำคัญวัดหนึ่งของอยุธยา มีชื่อเสียงระบือไปทั่วประเทศโดยเฉพาะหลวงพ่โตหรือเจ้าพ่อช่าปอองที่พุทธศาสนิกชนทั้งชาวไทยและชาวจีนต่างให้ความเคารพนับถือมาช้านาน มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจำนวนมากที่ไหลเวียนมานมัสการหลวงพ่โตกันอย่างเนืองแน่น ประวัติ วัดพนัญเชิง เป็นวัดที่มีประวัติอันยาวนาน ก่อสร้างก่อนการสถาปนากรุงศรีอยุธยาและไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัดว่าใครเป็นผู้สร้าง ตามหนังสือพงศาวดารเหนือกล่าวว่าพระเจ้าสายน้ำผึ้งเป็นผู้สร้าง และพระราชทานนามว่า วัดเจ้าพระนางเชิงและในพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐกล่าวไว้ว่า ได้มีการสถาปนาพระพุทธรูปพุทธชื่อ"พระเจ้าพเนงเชิง" เมื่อปี พ.ศ. ๑๘๖๗ ซึ่งก่อนพระเจ้าอู่ทองจะสถาปนากรุงศรีอยุธยาถึง ๒๖ ปี จุดน่าสนใจ หลวงพ่โตหรือพระพุทธรูปไตรรัตนนายกพระพุทธรูปศิลปะอู่ทองตอนปลาย ปางมารวิชัย ขัดสมาธิราบ ขนาดหน้าตักกว้าง ๑๔.๒๐ เมตร สูง ๑๕.๒๐ เมตร วัสดุ ปูนปลีกลังรักปิดทองหลวงพ่โตหรือพระพุทธรูปไตรรัตนนายก หรือพระโตของชาวอยุธยาองค์นี้ ถือกันว่าเป็นพระโบราณคู่บ้านคู่เมืองกรุงศรีอยุธยามาแต่แรกสร้างกรุง

ไทยรัฐออนไลน์ (2563). ให้นำเสนอเรื่องโศกนาฏกรรมตำนานรัก เทียววัดพนัญเชิง ไหว้หลวงพ่โตองค์ใหญ่ โดยให้ความสำคัญที่มาของชื่อตามพงศาวดารเหนือ เกี่ยวกับชื่อ "วัดพนัญเชิง" ไว้ว่าเกิดจากโศกนาฏกรรมตำนานรัก โดยมี พระเจ้าสายน้ำผึ้ง กษัตริย์ผู้ครองอโยธยาเป็นผู้สร้างขึ้น ณ บริเวณพระราชทานเพลิงพระศพ พระนางสร้อยดอกหมาก พระราชธิดาบุญธรรมของพระเจ้ากรุงจีน ที่ยกให้อภิเษกสมรสกับพระเจ้าสายน้ำผึ้ง หลังรับตัวพระนางสร้อยดอกหมากจากจีนมาถึงอโยธยา พระเจ้าสายน้ำผึ้งรับสั่งให้พระนางรออยู่ในเรือพระที่นั่งและจะทรงจัดขบวน

มารับเข้าวัง แต่พระเจ้าสายน้ำผึ้งมิได้เสด็จมารับว่าที่พระอัครมเหสีด้วยพระองค์เอง พระนางสร้อยดอกหมาก จึงไม่ยอมขึ้นจากเรือ ซึ่งเหตุการณ์เป็นเช่นนี้อยู่ 2 ครั้ง พระเจ้าสายน้ำผึ้งจึงรับสั่งสัพยอก ทั้ง 2 ครั้งว่า "เมื่อไม่ขึ้นก็จงอยู่ที่นี้เถิด" ด้วยความน้อยพระทัย พระนางสร้อยดอกหมากก้มกราบพระทัย ถึงแก่สวรรคตทันที จึงเป็นที่มาของชื่อวัดว่า "วัดพระนางเชิง" ต่อมากลายเป็นชื่อ "วัดพญางิ้ว" ซึ่งปัจจุบันภายในวัดยังมีตำหนักเจ้าแม่สร้อยดอกหมากกรมแม่น้ำป่าสัก สถานที่ประดิษฐานรูปปั้นเจ้าแม่สร้อยดอกหมาก หรือชาวจีนเรียกว่า จู๋แซ่เนี่ย

ในสมัยเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 วัดพญางิ้วได้รับความเสียหาย และบูรณะซ่อมแซมมาตลอด กระทั่งสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 4 ได้บูรณะใหม่ครั้งใหญ่ ทั้งพระพุทธรูปประจำวัดพญางิ้วทั้งหมดทุกองค์ รวมถึงอาคารอื่น ๆ ภายในวัด ทำให้วัดพญางิ้วอยู่ในสภาพดีจนถึงปัจจุบัน และมีสถานะเป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร โดยภายในวิหารวัดพญางิ้วฯ มีจุดโดดเด่นสำคัญ คือ "หลวงพ่อดโต" พระพุทธรูปขนาดใหญ่ เป็นพระคู่บ้านคู่เมืองอยุธยาช้านาน แต่เดิมชื่อ พระเจ้าพเนงเชิง ชาวจีนนิยมเรียก "เจ้าพ่อซ่าปออง" หมายถึงผู้คุ้มครองการเดินทางทางทะเล ต่อมารัชกาลที่ 4 พระราชทานนามใหม่ว่า พระพุทธไตรรัตนนายก โดยพระพุทธรูป "หลวงพ่อดโต" ตามพงศาวดารกล่าวไว้ว่า สร้างขึ้นใน พ.ศ. 1867 ก่อนสถาปนากรุงศรีอยุธยา 26 ปี เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นลงรักปิดทอง ศิลปะอุทงคตอนปลายปางมารวิชัยขัดสมาธิราบ ขนาดหน้าตักกว้าง 14 เมตร สูง 19.13 เมตร นับว่าเป็นพระพุทธรูปสมัยอยุธยาที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ในส่วนของเสาเขียนสีลายพุ่มข้าวบิณฑ์ก้านแย่งสีแดง หัวเสาประดับปูนปั้นรูปบัวกลุ่มกลีบซ้อนกันหลายชั้น บานประตูไม้แกะสลักลอยตัวเป็นลายก้านขดยกดอกนูนออกมา หน้า 4 ด้านเจาะช่องบรรจุพระพุทธรูป 84,000 องค์เท่าจำนวนพระธรรมชั้นตรี เรียกว่า พระนั่ง งดงามชวนตะลึงยิ่งนัก ตามคำให้การชาวกรุงเก่ายังบันทึกไว้ด้วยว่า เมื่อคราวจะเสียกรุงใน พ.ศ.2310 หลวงพ่อดโตมีน้ำตาไหลออกมาเป็นสาย เป็นที่อัศจรรย์นัก

ในงานวรรณกรรมนิราศวัดเจ้าฟ้า ของ สุนทรภู่ กวีเอกสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ได้กล่าวถึง วัดพญางิ้ว ไว้ตอนหนึ่งว่า

“มาถึงวัดพญางิ้วเทิ่งถนัด	ว่าเป็นวัดเจ้าฟ้าพระกลาโหม
ผนังก่อย่อมุมเป็นซุ้มโคม	ลอยโพนมเยี่ยมฟ้านภาลัย
มีศาลาท่าน้ำคูน้ำขึ้น	ร่มระรื่นรุกขาน่าอาศัย
บิดาพร่ำรำเล่าให้เข้าใจ	ว่าพระใหญ่อย่างเยี่ยมที่เสี่ยงทาย
ถ้าบ้านเมืองเคืองเชิงจะเป็นเหตุ	ก็อาเพศพังหลดทรุดสลาย
แม้พาราผาสุกสนุกสบาย	พระพักตร์พรายเพราพริ้มคู่อิมองค์....”

สถานที่สำคัญอื่น ๆ ของวัดพนัญเชิง ยังมีจุดสำคัญที่ต้องไม่พลาดกราบไหว้ คือ พระอุโบสถประดิษฐานพระพุทธรูปทอง ปูนและนาค ซึ่งเดิมทีเป็นเพียงพระพุทธรูปปูนปั้นทั้ง 3 องค์ แต่เพิ่งค้นพบภายหลังว่าเป็นทองและนาคเมื่อปูนกะเทาะออก จึงสันนิษฐานว่าก่อนเสียกรุง ชาวบ้านนำปูนมาพอกองค์พระไว้เพื่อป้องกันไม่ให้พม่าเผาลอกเอาทองพระไป รวมถึงยังมี “วิหารเซียน” อาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหน้าพระวิหารหลวง เดิมมีภาพจิตรกรรมฝาผนังงดงามทั้ง 4 ด้าน แต่ถูกโบกปูนทับเมื่อคราวปฏิสังขรณ์ และมีศาลาการเปรียญ เป็นศาลาไม้ทรงไทย หน้าบันประดับช่อฟ้าใบระกา หางหงส์ มีภาพพุทธประวัติบนฝาติดไว้ที่ชื่อ พร้อมลง พ.ศ.2472 กำกับไว้ ภายในมีธรรมาสน์สลักลวดลายแบบรัตนโกสินทร์สวยงามมาก นอกจากนี้ยังมีจุดสำคัญ ๆ แสดงถึงความเชื่อ ความศรัทธาของคนไทยเชื้อสายจีน อาทิ ศาลเจ้าแม่สร้อยดอกหมาก ศาลเจ้าแม่กวนอิม สิ่งเคารพสักการะ เทพเจ้าทางจีนให้กราบไหว้ขอพรตามความศรัทธา หลังกราบไหว้ ทำบุญ ถวายสังฆทาน รับพรจากพระสงฆ์ รับสายสิญจน์ รับพรมน้ำมนต์ ไหว้จุดสำคัญ ๆ ต่าง ๆ ของวัดแล้ว ยังสามารถทำทานให้อาหารปลาบริเวณท่าน้ำได้

วัดพนัญเชิง เปิดทำการทุกวัน ตั้งแต่ 07.00 - 17.00 น. คนไทยเปิดเข้าชมฟรี สำหรับชาวต่างชาติเสียค่าเข้าชม 20 บาท นอกจากนี้เดินทางมาท่องเที่ยวในวันที่สะดวกแล้ว ทุกปีทางวัดพนัญเชิงก็จัดงานประจำปีอันยิ่งใหญ่ ได้แก่ งานมหาสงกรานต์ งานสงกรานต์และห่มผ้าถวายวันแรม 8 ค่ำ เดือนเมษายน งานทิ้งกระจาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในเมืองไทย งานตรุษจีน และประเพณีกวนข้าวทิพย์ จะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

กิจกรรมและประเพณีที่โดดเด่นของวัดพนัญเชิงคือประเพณีทิ้งกระจาด โดยทางห้องสมุด ศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นครนายก ได้เขียนบทความออนไลน์ไว้ ประเพณีทิ้งกระจาดวัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นประเพณีทิ้งกระจาดของภาคกลางที่นับว่าจัดได้ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ ที่วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจะจัดขึ้น ๒ วัน ซึ่งวันแรกจะเป็นพิธีอุทิศส่วนกุศลให้กับพวกผีปีศาจ โดยมีพระจีนนสาวดมน์ทั้งวัน ส่วนวันที่สองจะมีพิธีเผาหุ่นยมบาลและของใช้ที่เป็นกระดาษ “การจัดงานทิ้งกระจาดจะจัดขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ เพราะเชื่อว่าช่วงนี้ประตูยมโลกจะเปิด” การทิ้งกระจาดโดยใช้ของที่ใช้ทิ้งกระจาดนั้นได้มาจากการบริจาคของประชาชนทั่วไป ซึ่งของเหล่านั้นจะถูกลำเลียงไปไว้บนบ้นห่อทิ้งกระจาด โดยข้าง ๆ ห่อจะสร้างหุ่นยมบาลสูงประมาณ ๑๐ เมตร และเมื่อถึงเวลาประมาณ ๔ โมงเย็น คณะกรรมการจัดงานจะทำการจุดไฟเผาหุ่นยมบาล กระดาษเงินกระดาษทอง และของใช้ที่ประดิษฐ์จากกระดาษ เสร็จแล้วจึงเริ่มทำการทิ้งกระจาด สิ่งของที่ทิ้งลงมานั้นจะมีผลไม้รวมอยู่ด้วย และในผลไม้เหล่านั้นจะมี “ตัว” สอดอยู่ ถ้าบุคคลใดเก็บตัวได้ก็จะนำตัวนั้นไปแลกของได้อีกครั้งหนึ่ง วัดพนัญเชิง วรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำ ป่าสักไปทางด้านทิศใต้

ฝั่งตรงข้ามของเกาะเมือง ห่างจากตัวเมืองราว 5 กิโลเมตรหรือเมื่อออกจากวัดใหญ่ชัยมงคลถึงถนนใหญ่แล้วเลี้ยวซ้ายวัดนี้เป็น วัดที่มีมาก่อนการสร้างกรุงศรีอยุธยา ไม่ปรากฏหลักฐานว่าใครเป็นผู้สร้างพระพุทธรูปซึ่งเป็นพระประธานในพระวิหาร ชื่อพระเจ้าพนัญเชิง สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ.1867 นับเป็นพระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัยที่มีอายุมากที่สุดและใหญ่ที่สุดใน ประเทศไทย หน้าตักกว้าง 20.17 เมตร และสูงจากชายพระชงฆ์ถึงรัศมี 19 เมตร ฝีมือปั้นงดงาม เป็นที่เคารพสักการะของชาวจังหวัด ตามตำนานกล่าวว่า เมื่อคราวพระนครศรีอยุธยาจะเสียแก่ข้าศึกนั้น พระพุทธรูปองค์นี้มีน้ำพระเนตรไหลออกมาทั้งสองข้าง ประเพณีที่งกระจากที่วัดพนัญเชิง ถือว่าเป็นประเพณีเด่นของอยุธยาและกลายเป็นงานประเพณีตามแบบจีน เป็นงานประจำปีที่ใหญ่ที่สุดงานหนึ่ง จัดขึ้นทุกปีในช่วงกลางเดือน ๗ ของจีน (ตรงกับเดือน ๕ ของไทย) ไปจนถึงสิ้นเดือน

ทางวัดยังดำเนินการตามมาตรการป้องกันตามมาตรฐานท่องเที่ยวปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ในงานประเพณีที่งกระจาก ประจำปี 2563 เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2563 ที่ผ่านมาที่วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พระธรรมรัตนมงคล เจ้าคณะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นประธานฝ่ายสงฆ์ นายภานุ แยมศรี ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นประธานฝ่ายฆราวาส ร่วมจัดงานประเพณีที่งกระจาก ประจำปี 2563 พร้อมด้วยนางสมทรง พันธุ์เจริญวรกุล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดร.จิระพันธุ์ พิมพ์พันธุ์ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นายประดับ โทษิกานุกจนวัตร ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นางจุรีพร ชันดี วัฒนธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และประชาชนผู้มีจิตศรัทธา เข้าร่วมงาน โดยเป็นความร่วมมือระหว่างจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับวัดพนัญเชิงวรวิหาร ได้กำหนดจัดงานประเพณีนี้ขึ้น ระหว่างวันที่ 14-18 กันยายน 2563 ในวันนี้เป็นวันแรกของการจัดงานประเพณีที่งกระจาก โดยมีพระสงฆ์ทรงสมศักดิ์ พระสังฆาธิการ จำนวน 30 รูป ประกอบพิธีเจริญพระพุทธมนต์

สำหรับการจัดงานประเพณีที่งกระจาก ได้จัดต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีสืบเนื่องติดต่อกันมายาวนาน เพื่อเป็นการสงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ สร้างความสามัคคีของผู้ที่มีจิตใจเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อันเป็นการสร้างบุญกุศลขั้นแรกในทางพระพุทธศาสนา และเป็นการแสดงความกตัญญูกตเวทิต่อผู้มีพระคุณที่ล่วงลับไปแล้ว โดยความร่วมมือจากคณะกรรมการ พร้อมด้วยข้าราชการ พ่อค้า คฤหบดี และผู้มีจิตศรัทธา ร่วมกันในงานบริจาคแจกทาน จึงนับว่าเป็นการสร้าง ความสามัคคีสามัคคีให้เกิดขึ้นแก่สังคมไทยได้อีกทางหนึ่ง โดยมีองค์พุทธไตรรัตนนายก หลวงพ่อโต เป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชน

เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทางวัดพนัญเชิงวรวิหาร จึงได้มีประกาศเรื่อง การจัดงานประเพณีที่งกระจาก ประจำปี 2563 เพื่อเป็นการปฏิบัติตามมาตรการ

ป้องกันการแพร่ระบาดของของศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยกำหนดให้จัดงานประเพณีที่งดการจราจร ประจำปี 2563 เฉพาะในส่วนของพิธีสงฆ์ไทย และ พิธีสงฆ์จีน เท่านั้น โดยได้งดการ โยนหัว และแจกทานที่จะเป็นการรวมคนหมู่มาก สำหรับการแจกทานข้าวสารอาหารแห้ง ที่ผู้มีจิตศรัทธาได้บริจาคไว้กับทางวัดจะประสานกับทางฝ่ายราชการ เพื่อดำเนินการแจกจ่ายแก่ประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติที่ทางกระทรวงสาธารณสุขกำหนดต่อไป โดย 7 มาตรฐาน SHA ป้องกันโควิด : สำหรับการท่องเที่ยว ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 (COVID-19) เพื่อความปลอดภัย ทางวัดพญัญเชิงได้มีมาตรการป้องกัน ตามมาตรฐานท่องเที่ยวปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ดังนี้

1. มีจุดให้บริการเจลแอลกอฮอล์ หรือจุดล้างมือ
2. ทำความสะอาดสถานที่อย่างสม่ำเสมอ
3. มีจุดตรวจวัดอุณหภูมิ
4. มีการเช็กอินไทยชนะ
5. นักท่องเที่ยวต้องสวมหน้ากากอนามัย
6. พนักงานต้องสวมหน้ากากอนามัย
7. รักษาระยะห่าง เช่น มีแผ่นกั้นที่เคาน์เตอร์

จากข้อมูลความสำคัญข้างต้นจะเห็นได้ว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีความสำคัญอย่างมากต่อประวัติศาสตร์ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม วรรณกรรมและการท่องเที่ยว ซึ่งรวมไปถึงรายได้และเศรษฐกิจของจังหวัด โดยเฉพาะวัดพญัญเชิงที่มีกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีมากมาย โดยสถานการณ์การท่องเที่ยวในช่วงปลายปี 2563 และต้นปี 2564 นั้น อาจมีนักท่องเที่ยวชาวไทยมีจำนวนการเดินทางมากขึ้นตาม มาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลและเอกชนฟื้นฟูและบรรเทาผลกระทบหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 คลี่คลายลงยังคงต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ สร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ให้นักท่องเที่ยวเกิดการใช้จ่ายจากการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มมากขึ้นในลักษณะไทยเที่ยวไทยด้วยรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและบริการที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism) โดยภาครัฐได้จัดโครงการเที่ยวปันสุขฟื้นฟูการท่องเที่ยวไทยที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อไวรัส COVID-19 ในสองแพ็คเกจ คือ เราเที่ยวด้วยกัน และกำลังใจ โดยมีการกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ของแผนฟื้นฟูการท่องเที่ยว

นักวิจัยจึงสังเกตเห็น โอกาสว่าจะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยววัดพญัญเชิงวรวิหารเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการ

ท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) เพื่อจะได้เป็นข้อมูลให้วัดพนัญเชิงวรวิหาร ได้นำผลวิจัยไปใช้เพื่อปรับปรุงและเตรียมการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวได้มั่นใจ และประทับใจทุกครั้งที่เที่ยว และงานวิจัยนี้ยังสามารถเป็นแนวทางให้วัดและสถานที่สำคัญทางศาสนาและประวัติศาสตร์ นำไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

1.3.1 พื้นที่ในการทำวิจัยการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษา โดยการให้นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน

1.3.2 ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแบบ (Simple Random Sampling) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยการหาค่าจากตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1967) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเชื่อถือได้จำนวน 400 คน

1.3.3 ขอบเขตเวลางานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 4 เดือน (เดือน มีนาคม 2564 – เดือนมิถุนายน 2564)

1.3.4 ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

1.4 คำถามของงานวิจัย

1.4.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ต่างกัน มีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ต่างกันอย่างไร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

1.5.2 ทำให้ทราบความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

1.5.3 วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงวัดให้ดียิ่งขึ้นและแก้ปัญหาที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่ำได้

1.6 นิยามศัพท์

นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร หมายถึง บุคคลใด บุคคลหนึ่งที่มีสัญชาติไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวที่ต่างกันไป

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนองด้านจิตใจและร่างกาย ซึ่งเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้จริง กับความคาดหวังที่มีต่อการท่องเที่ยว ซึ่งผลจากการเปรียบเทียบนี้มีทั้งในแง่บวกและแง่ลบต่อบริการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยวในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในช่วงวิกฤติโลกการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด-19 ซึ่งมีความเสี่ยงในการเดินทางและสามารถติดเชื้อไวรัสโคโรนาหรือโควิด-19 ได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูล เอกสาร รวมถึงการทบทวนวรรณกรรม เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการศึกษาข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง โดยมีข้อมูล ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.5 ประวัติวัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- 2.6 สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19
- 2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.8 สมมติฐาน
- 2.9 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของแต่ละนักท่องเที่ยวที่จะมีลักษณะที่แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะลักษณะทางประชากร (Demographic Characteristics) ประมะ สตะเวทนี (2546, น.112-118) ได้ให้แนวคิดที่ พฤติกรรมเฉพาะของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกัน โดยคุณสมบัติเฉพาะเหล่านี้จะมีอิทธิพลผ่านการแสดงออกทางการสื่อสารของ ผู้รับสาร ซึ่งจำนวนผู้รับสารที่ส่งผลกระทบต่อวิเคราะห์ด้วย หากมีผู้รับสารน้อยคนก็จะสามารถ วิเคราะห์ได้ง่ายกว่า และมีปัญหาเกิดขึ้นน้อยกว่า

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2542) ได้อธิบายลักษณะทางประชากรที่ประกอบไปด้วย อายุ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับการศึกษา และระดับรายได้ สรุปว่า คนที่มีคุณลักษณะทางประชากรแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมแตกต่างกัน ดังนี้

1) เพศ (Sex) เป็นสิ่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภค เหตุเพราะความแตกต่างของเพศจะมีการรับรู้ มีความคิด การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมักเกิดจากการเลี้ยงดูเป็นสาเหตุหลัก เพราะการอบรมบ่มนิสัยตั้งแต่เด็ก ในสมัยก่อนการเลี้ยงดูเด็กแต่ละเพศที่ความแตกต่าง เด็กเพศชายจะเลี้ยงดูให้เด็กมีความกล้าคิดกล้าแสดงออกส่งผลให้เด็กมีภาวะความเป็นผู้นำ ส่วนเด็กเพศหญิงจะสอนให้มีมารยาทเป็นแม่บ้านแม่เรือนจะต้องมีบุคลิกเรียบร้อยเป็นผู้ตามที่ดี โดยการเลี้ยงดูดังกล่าวข้างต้นมีผลทำให้เพศชายจะมีความกล้าตัดสินใจเลือกซื้อสินค้ามากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นเทคโนโลยี แต่ในยุคปัจจุบันอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปมากยิ่งขึ้น

2) อายุ (Age) อายุจะเป็นการแสดงวัยของบุคคลที่เป็นข้อบ่งชี้ว่าจะสามารถเข้าใจในเนื้อหาและสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สิ่งอื่น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น รวมถึงในแต่ละช่วงอายุจะมีการเลือกซื้อหรือตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการที่ผ่านมาจากประสบการณ์ ความสนใจของแต่ละช่วงอายุก็จะมีความแตกต่างกันออกไป หากมีการแบ่งช่วงอายุตามพฤติกรรมสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

2.1) กลุ่มวัยรุ่น มีอายุระหว่าง 13-20 ปี บุคคลกลุ่มนี้มักจะไม่มีมารอบคอบในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า หรือบริการจะมีความคิดที่รวดเร็ว และมีกำลังซื้อสูงเพราะได้รับเงินจากผู้ปกครอง ช่วงอายุนี้นักจะมีพฤติกรรมรวมตัวกันเป็นกลุ่ม และจะมีรูปแบบการใช้ชีวิตที่เป็นของตัวเองสูง มีความคิดความเชื่อ หรือค่านิยมที่ต่างออกไป

2.2) กลุ่มวัยรุ่นถึงวัยกลางคน มีอายุระหว่าง 20-45 ปี บุคคลกลุ่มนี้มีพฤติกรรมเลือกซื้อสินค้า หรือบริการที่ตอบสนองความต้องการของตนเอง เพราะเป็นกลุ่มคนทำงานที่มีกำลังในการซื้อสินค้า และไม่ยึดติดกับสินค้าที่มีราคาแพง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีกำลังซื้อสินค้าที่มีราคาแพง

2.3) กลุ่มวัยกลางคนถึงผู้สูงอายุ มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป บุคคลกลุ่มนี้มีพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้า หรือบริการจากประสบการณ์และความเชื่อของตนเองมากขึ้น เพราะเป็นกลุ่มคนที่มีกำลังในการบริโภค มีการวางแผนทางการเงินที่ดี เพื่อได้รับการบริการที่ดีกว่าในบางครั้งการตัดสินใจซื้อสินค้าบางอย่าง มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจซื้อสินค้าและตราหือที่ตัวเองรู้จักและคุ้นเคยมากกว่าที่จะยอมรับสิ่งใหม่ ๆ จึงทำให้อิทธิพลของสิ่งรอบข้างมีผลต่อการตัดสินใจซื้อสำหรับคนในกลุ่มนี้ต่ำ

3) ระดับการศึกษา (Education) ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคที่ต่างกันของแต่ละบุคคลทั้งในเรื่องการเรียนรู้ คติวิเคราะห์ แยกแยะ ซึ่งผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มการบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดีมีศักยภาพในการหารายได้ที่สูงกว่า จึงเป็นเหตุให้มีการบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพมากกว่า

4) อาชีพ (Occupation) มีความจำเป็นในการดำรงชีวิต เพราะเป็นเส้นทางที่สามารถหารายได้ มีผลกับการบริโภคสินค้า หรือบริการ พฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าของแต่ละอาชีพจะมีความแตกต่างกันออกไป เช่น ระดับผู้บริหารหรือหัวหน้า ก็จำเป็นจะต้องสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตนเอง

5) รายได้ (Income) มีผลกระทบต่อผู้บริโภคแตกต่างกันออกไป เช่น บุคคลที่มีรายได้สูงจะมีอำนาจในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า หรือบริการที่ดีมีคุณภาพ ส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่า จะเลือกซื้อสินค้า หรือบริการที่ตอบสนองความต้องการในการดำรงชีพที่คุ้มค่า คุ้มราคา ไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือย

2.2 แนวคิดและทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า แนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมก็เหมือนแนวคิดการท่องเที่ยวนิเวศ โดยได้รับการตอบสนองเป็นอย่างดีทั้งภาครัฐและเอกชนใน การตระหนักถึงการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม จึงก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องหลัก 3 ประการดังต่อไปนี้

1. กระแสความต้องการของชาวโลกให้เกิดจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เป็นกระแสความต้องการของประชาชนทั่วโลกให้เกิดการสร้างจิตสำนึกในแง่ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นจนถึงขอบข่ายกว้างขวางไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอนุรักษ์ระบบนิเวศเพื่อคงความหลากหลายทางชีวภาพไว้

2. กระแสความต้องการของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเรียนรู้ในแหล่งท่องเที่ยว เป็น กระแส ความต้องการที่มีมากขึ้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่อง การท่องเที่ยวมากกว่าความสนุกเพลิดเพลินเพียงอย่างเดียว เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ นักท่องเที่ยวในรูปแบบ ใหม่

3. กระแสความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา การท่องเที่ยว เป็นกระแสความต้องการของชุมชนท้องถิ่นที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนา การท่องเที่ยว เพื่อเป็นหลักประกันให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และชุมชนท้องถิ่นยอมรับในผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้รับ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ที่เหมาะสม จาก กระแสดังกล่าวก่อให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ขึ้น เพื่อมาทดแทนหรือ แข่งขันกับการท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม จึงเป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดการประชุมนานาชาติด้าน สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนขึ้น ณ เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา เมื่อเดือน มีนาคม ปี ค.ศ. 1990 (พ.ศ.2535) จากผลของการประชุมครั้งนี้ได้ให้ความหมายของ การพัฒนาการท่องเที่ยว

แบบยั่งยืนไว้ว่า เป็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและเจ้าของท้องถิ่น ในขณะที่เดียวกันก็ปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่าง ๆ ของอนุชนรุ่นหลัง ซึ่งความหมายรวมถึง การจัดการทรัพยากรเพื่อสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และสุนทรียภาพ พร้อมกับรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และระบบนิเวศได้ด้วย จากหมายดังกล่าว สามารถนำมาแปลเป็นหลักการเบื้องต้น และสร้างกรอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน จึงทำให้ประเทศต่างคิดหารูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อไปสู่การพัฒนา การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เป็นเหตุให้มีการประชุม Earth Summit ขึ้นที่กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศ บราซิล เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1992 (พ.ศ. 2535) ในที่ประชุมมุ่งเน้นความสนใจทั่วโลกสู่ ประเด็นเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสรุปบทเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมา เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนและได้มีการลงนาม อันเป็นที่เกิดแนวคิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงวัฒนธรรม

หลักของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ

1. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญ คุณค่า ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของทรัพยากรวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวนั้น เพื่อเป็นข้อมูลให้นักท่องเที่ยวในการเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ในการเข้าชม ในขณะเดียวกันก็จะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น
2. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการปลูกฝังสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิดความรัก ห่วงแหน รักษา และดึงชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรของตนด้วย และได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจ้างงาน การบริการนันทนาการ การให้บริการขนส่ง การให้บริการที่พัก การขายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น
3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและได้รับความเพลิดเพลิน พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
4. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการเคารพวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน หรือของชุมชนอื่นรวมทั้งเคารพในวัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และผู้คนของตนเองด้วย ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญมีอยู่ 9 ประการ คือ

1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยยึดหลักที่ว่าต้องอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไว้ให้ดีที่สุด เพื่อสามารถสืบต่อถึงอนุชนรุ่นหลัง

2. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการจัดการอย่างยั่งยืนทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักที่ว่าด้วยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือกระทบน้อยที่สุด

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้คงไว้ซึ่งวิถีชีวิต ของท้องถิ่นในแง่สังคมและวัฒนธรรม โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการ ศึกษาความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลาย

4. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยว พร้อมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

5. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์ โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว อันจะเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

6. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการตลาดของการบริการท่องเที่ยวครบตามเกณฑ์แห่งการอนุรักษ์อย่างแท้จริง โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ธุรกิจท่องเที่ยวเน้นในเรื่องอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

7. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับ ทำให้ต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก โดยยึดหลักที่ว่าต้องมีกิจกรรมท่องเที่ยวตรงตามความคาดหวังของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

8. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่ และความสะอาดของพื้นที่ โดยยึดหลักที่ว่าต้องไม่เกินขีดความสามารถรองรับของพื้นที่ในทุก ๆ ด้าน และต้องดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ

9. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยยึดหลักที่ว่าต้องป้องกันรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด เพื่อให้นักท่องเที่ยวอบอุ่นใจ

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ผู้อื่น และย้อนกลับมามองตัวเองอย่างเข้าใจในสรรพสิ่งของโลกที่ไม่สามารถแยกตัวออกจากกันได้ ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ฉะนั้นองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญจึงควรมี 6 ด้านดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น อันประกอบด้วยสิ่งดึงดูดใจ 10 ประการคือ

- 1.1 ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ยังปรากฏให้เห็น
- 1.2 โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานต่าง ๆ
- 1.3 งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมในท้องถิ่นและสิ่งปลูกสร้าง ผังเมืองรวมทั้ง

ซาก ปริกหักพัง

- 1.4 ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้น และแกะสลัก
- 1.5 ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่าง ๆ ทางศาสนา
- 1.6 ดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์ มหรสพต่าง ๆ
- 1.7 ภาษา และวรรณกรรม รวมถึงระบบการศึกษา
- 1.8 วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การทออาหาร ขนบธรรมเนียมการรับประทานอาหาร

อาหาร

- 1.9 ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียม และเทศกาลต่าง ๆ
- 1.10 ลักษณะงานหรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีการนำมาใช้เฉพาะท้องถิ่น

2. องค์ประกอบด้านกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อม เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อมโดยมีการศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3. องค์ประกอบด้านธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้บริการทางการท่องเที่ยว โดยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และได้

ผลตอบแทนในกำไรสู่ธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการท่องเที่ยวจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา อีกทั้งช่วย อนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

4. องค์ประกอบด้านการตลาดท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ โดยแสวงหานักท่องเที่ยวคุณภาพให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวคุณภาพได้รับรู้และได้ประสบการณ์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างพึงพอใจ อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

5. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เป็นการตลาดท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยให้ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมนั้น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบ และได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น

6. องค์ประกอบด้านการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยว ที่ต้องคำนึงถึงการปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องทางการท่องเที่ยวแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยมีการให้ความรู้และสื่อความหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ ทุกฝ่ายเกิดความรักความหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวชมโบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน อีกทั้งศึกษาความเชื่อ พิธีกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวด้วย โดยแบ่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นประเภทได้ 5 ประเภท คือ

1. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว โดยได้รับความรู้และความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และ โบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมงานศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ จัดขึ้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียศิลป์และศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่าง ๆ อีกทั้งได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและ

วัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

3. การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism/ Village Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้านชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์ พิเศษโดดเด่น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ได้รับความรู้ ดูผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน อีกทั้งมีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

4. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือแข่งขันการกีฬา โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดรายการกีฬาตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาได้สนุกสนาน เพลิดเพลินกับการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา ในขณะเดียวกันก็ได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางจัดการรายการกีฬา ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า

5. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม (Cultural Health Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม โดยมีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือฟื้นฟูสุขภาพทางวัฒนธรรม เช่น การนวดตัว นวดฝ่าเท้า การอบสมุนไพร การประคบสมุนไพร การฝึกกายบริหาร การฝึกสมาธิ เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างสุขภาพและคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

สุริรัตน์ เตชาทวิวรรณ (2545) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หรือ Tourist Behavior หมายถึง การแสดงออกลักษณะการกระทำของนักท่องเที่ยว นั้น ๆ การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวก็เพื่อวัตถุประสงค์ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ -การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางในแต่ละช่วงของฤดูกาล - การวางแผนและพัฒนาด้านบริการการท่องเที่ยว - การวางแผนและพัฒนาด้านการตลาด - การวางแผนและป้องกันการเกิดปัญหา - การวางแผนและพัฒนาด้านเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสาร การวางแผนและดำเนินการใด ๆ ก็ตาม หากไม่ทราบถึงพฤติกรรม

หรือเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มของตลาดที่เป็นเป้าหมาย (Target Market) ความต้องการ (Needs) ย่อมเป็นเรื่องค่อนข้างลำบากและอาจเกิดปัญหาตามมา ดังนั้นจึงนับได้ว่าการศึกษาพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวจึง เป็นเรื่องของการใช้เหตุผล (Rationality) หรือก็คือการใช้เหตุผลเพื่อวิเคราะห์ (Analysis) องค์ประกอบ (Components) ของพฤติกรรมที่แสดงออกมาและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต มาคาดคะเน ผลที่จะเกิดขึ้น โดยเหตุนี้การที่จะประสบผลสำเร็จในด้านการให้บริการต่อนักท่องเที่ยวจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลกรในองค์กรนั้น ๆ ว่า มีประสบการณ์และรอบรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม นักท่องเที่ยวในการดำเนินการอย่างไร 2.2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม นักท่องเที่ยว สุรรัตน์ เตชะทวิวรรณ (2545) เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมาของ นักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ ควรทราบปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งขึ้นกับกับสภาพสังคมที่ นักท่องเที่ยวอาศัยอยู่ การคมนาคม รสนิยม ค่านิยม รวมถึงปัจจัยที่ควบคุมได้และควบคุมไม่ได้

(1) **ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (Economic Factor)** เศรษฐกิจเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดการ ท่องเที่ยวและสามารถบ่งบอกถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติหากนักท่องเที่ยวกลุ่มใดที่ เดินทางมาจากต่างประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดี เช่น นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น มักถูกจัดอันดับ ต้น ๆ เป็นที่ต้องการของเกือบทุกประเทศ การแสดงออก ทางด้านพฤติกรรมค่าใช้จ่ายจะใช้ไปใน ทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านที่พักจะใช้บริการที่พักในโรงแรมระดับ สี่ดาวถึงห้าดาว ด้านอาหารจะใช้ บริการอยู่ในโรงแรมหรือภัตตาคาร ด้านนันทนาการจะใช้บริการอยู่ในโรงแรมระดับสูง ด้านการ ท่องเที่ยว จะใช้บริการกับทางบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยว ด้านการซื้อสินค้าที่ ระลึก จะเลือกซื้อที่อยู่ใน โรงแรมหรือแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น ตรงกันข้ามหากนักท่องเที่ยวที่ เดินทางมาจากกลุ่มประเทศพื้นฐานไม่ค่อยดีการแสดงออกของนักท่องเที่ยวย่อมถูกจากศักยภาพ ใน การใช้จ่ายในการเดินทางแต่ละครั้งด้วยจึงมีปริมาณนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวและในการ เดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้งก็จะใช้จ่ายในระดับกลางถึงต่ำ

(2) **ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factor)** นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจาก กลุ่มประเทศที่มีประชากรมาก ๆ การแสดงออกของนักท่องเที่ยวโดยมากแล้วจะแตกต่างจาก นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศ ที่มีประชากรน้อย ๆ เช่น นักท่องเที่ยวจากประเทศจีน ซึ่งมี ประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของโลกก็ถือว่าหนึ่งพันล้านคน ผู้ที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดีพอใน การเดินทางท่องเที่ยวได้ย่อมอยู่ในระดับกลางถึงระดับสูงในสังคม การแสดงออกทางพฤติกรรม ต่าง ๆ ย่อมแตกต่างหรือตรงข้ามกับนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์ซึ่งมีประชากรอยู่ที่ประมาณ หกล้านคน เป็นต้น

(3) **ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geographic Factor)** มีผลต่อการแสดงออกของ นักท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศแถบยุโรปเหนือหรือสแกนดิเนเวีย นั้นมักนิยมเดินทาง

ท่องเที่ยวบริเวณชายหาด โดยรักที่จะนอนอาบแดดเป็นเวลานาน ๆ เพราะท้องถิ่นที่อาศัยอยู่นั้นเป็นเขตหนาว มีแสงแดดน้อยมาก ตรงกันข้ามกับนักท่องเที่ยวที่เดินทาง จาก ประเทศแถบร้อน เช่น อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการแหล่งท่องเที่ยวในร่ม เช่น ศูนย์การค้า (Shopping Centre) หรือแหล่งบันเทิงในร่ม (In House Entertainment) ปัจจัยด้านนี้นับว่ามีผลกระทบต่อการแสดงออกของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวถูก ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมหล่อหลอมมาตลอด และถ่ายทอดมาเป็นทัศนคติกลุ่มคนเหล่านั้นทัศนคติและวัฒนธรรมของท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจะเป็นตัวกำหนดครุสนิยมและค่านิยมในการเดินทาง การซื้อสินค้า การเดินทางท่องเที่ยวของคนกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งมีผลต่อการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ การท่องเที่ยวว่าจะอยู่ในระดับใดและรูปแบบใด

(4) **ปัจจัยทางการเมือง (Political Factor)** ปัจจัยทางการเมืองเป็นปัจจัยที่กระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะต่อนักท่องเที่ยวด้วยเหตุที่นักท่องเที่ยวโดยมากเดินทางท่องเที่ยวด้วยเหตุผลหลักคือ การพักผ่อนหย่อนใจ ดังนั้นนักท่องเที่ยวย่อมไม่นิยมที่จะเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดปัญหาทางการเมือง เช่น รัฐบาลอิสราเอลที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามมาก อีกทั้งยังมีศาสนาสถานที่สำคัญของศาสนาคริสต์ที่นักแสวงบุญต้องการเดินทางด้วยเหตุผลที่ว่านักท่องเที่ยวไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อใด และมีเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมของชาวปาเลสไตน์ตลอดเวลา ทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปในอิสราเอลมีจำนวนไม่มากนัก

(5) **ปัจจัยทางสื่อมวลชน (Media Factor)** ด้วยวิทยาการอันกว้างไกลในยุคโลกาภิวัตน์ ปัจจัย ด้านสื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทและส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวอย่างมากไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ อินเทอร์เน็ต หรือสื่อทางดาวเทียม และอื่น ๆ ปัจจัยด้านสื่อมวลชนสามารถสร้างเสริมและทำลาย การท่องเที่ยวได้ทั้งทางตรงและอ้อม เช่น เหตุการณ์เมื่อกลางเดือน มีนาคม พ.ศ. 2541 เมื่อทางกระทรวงสาธารณสุขฮ่องกงที่เดินทางกลับบ้านจากประเทศไทยได้ติดเชื้ออหิวาตกโรค ทำให้เสียภาพพจน์ด้านการท่องเที่ยวของไทยตกต่ำไปในทันทีทั้งที่ในความเป็นจริงประเทศไทยได้ปลอดภัยจากเชื้ออหิวาตกโรคแล้วกว่า 20 ปี

(6) **ปัจจัยทางเวลา สภาวะและสุขภาพ (Factor of Timing, Situation and Healthy)** ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมากด้วยนักท่องเที่ยวจะวางแผนการเดินทางหรือเดินทางแต่ละครั้งปัจจัยทั้งสามอย่างจะต้องพร้อม หากมีปัจจัยใด ปัจจัยหนึ่งไม่พร้อมก็อาจจะกระทบต่อการเดินทางทันทีอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อการเดินทางท่องเที่ยว

(7) **ปัจจัยทางเทคโนโลยี (Technology Factor)** ปัจจัยทางเทคโนโลยี ได้แก่ ปัจจัยในการผลิตสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รวมถึงการให้บริการด้านความสะดวกสบายต่อ

นักท่องเที่ยวด้วย เช่น เทคโนโลยีทางการสื่อสาร อันได้แก่ ระบบการจองสำรองที่นั่ง เครื่องบิน การออกบัตรโดยสารของสายการบินต่าง ๆ ซึ่งใช้ระบบคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า CRS (Computer Reservation System) ส่งผลถึงความสะดวกรวดเร็ว นักท่องเที่ยวย่อมมีความมั่นใจ และแสดงถึงความมั่นคงของผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวเป็นผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าและบริการแตกต่างจากการบริโภค สินค้าจำเป็นและสินค้าอุตสาหกรรมทั่วไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องค้นหาพฤติกรรมผู้บริโภคของนักท่องเที่ยวว่ามีพฤติกรรมการซื้อก่อนและหลังการใช้บริการอย่างไร เพื่อช่วยให้ฝ่ายการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์และกิจกรรมการตลาดให้ตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม กล่าวโดยสรุปคือ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางสื่อมวลชน ปัจจัยทางเวลา และปัจจัยทางเทคโนโลยี

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

จากการศึกษาและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

Kotler (1994 อ้างใน เปี่ยมรัก ฉัตรธนาเสนีย์, 2546, น.19) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกระดับบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ผล จากการทำงานหรือประสิทธิภาพของสินค้าและบริการกับความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการ กล่าวคือ ถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าและบริการนั้นต่ำกว่าความคาดหวัง จะทำให้เกิดความไม่พอใจ ถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าและบริการนั้นตรงกับความคาดหวัง จะทำให้เกิดความพึงพอใจ และถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าและบริการนั้นสูงกว่าความคาดหวัง จะทำให้เกิดความประทับใจ ซึ่งความแตกต่างกัน 3 ระดับของความพึงพอใจ จะมีผลต่อการตัดสินใจและการประชาสัมพันธ์ถึงสิ่งที่ดีและไม่ดีของสินค้าและบริการต่อไป

อรรถพร คำคม (2546, น.29) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลจะได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

ลภา ชายหาด (2532 อ้างถึงใน ประชากร พัฒนกุล และคณะ, 2550, น.22) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจของประชากรที่มีต่อการบริการสาธารณะว่า หมายถึง ระดับของ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการในลักษณะของ 1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน

2. การให้บริการอย่างรวดเร็วและทันเวลา 3. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง 4. การให้บริการอย่างก้าวหน้า

ลักษณะของความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญต่อการดำเนินงานบริการให้มีความเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งลักษณะทั่วไปมีดังนี้ (จิตตินันท์ เชชะคุปต์, 2544)

1. ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การรับรู้ เรียนรู้ สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันไป ในสถานการณ์การบริการก็เช่นเดียวกัน บุคคลรับรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการบริการ ไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการ หรือคุณภาพของการบริการซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสบริการต่าง ๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการ โดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจ

2. ความพึงพอใจ เกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์ ในสถานการณ์บริการก่อนที่ประชาชนจะมาใช้บริการใดก็ตามมักจะมีมาตรฐานของการบริการนั้นไว้ในใจอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งมีแหล่งอ้างอิงมาจากคุณค่าหรือเจตคติที่ยึดถือต่อการบริการประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยมาใช้บริการ การบอกต่อของผู้อื่น การรับทราบข้อมูล การรับประกันบริการจากการโฆษณา การให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับ ในวงจรของการให้บริการตลอดช่วงเวลาของความจริงที่ผู้บริการได้รับรู้เกี่ยวกับการบริการก่อนที่จะได้รับบริการ หรือคาดหวังในสิ่งที่คาดว่าจะได้รับนี้ มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาการเผชิญความจริงหรือการพบปะระหว่างผู้ให้บริการ และผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับจริงในกระบวนการบริการที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ หากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความคาดหวังถือเป็นการยืนยันที่ถูกต้องกับความคาดหวังที่ผู้รับบริการย่อมเกิดความพึงพอใจต่อบริการดังกล่าว ทั้งนี้ช่วงความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะชี้ให้เห็นระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจมากน้อยก็ได้ ถ้าข้อยืนยันเบี่ยงเบนไปทางบวกแสดงถึงความพอใจ ถ้าข้อยืนยันไปในทางลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจ

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของผู้รับบริการ เป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของผู้รับบริการต่อการให้บริการ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการที่สำคัญ ๆ มีดังนี้ (จิตตินันท์ เชชะคุปต์, 2544)

1. สถานที่บริการ การเข้าถึงการบริการได้สะดวก เมื่อประชาชนมีความต้องการข้อมก่อก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการ ทำเลที่ตั้ง และการกระจายสถานที่บริการให้ทั่วถึงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจึงเป็นเรื่องสำคัญ
2. การส่งเสริมแนะนำการบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดขึ้นได้จากการได้ยินข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลอื่นกล่าวขานถึงคุณภาพของการบริการไปในทางบวก ซึ่งหากตรงกับความเชื่อถือที่มีก็จะมีความรู้สึกกับบริการดังกล่าว อันเป็นแรงจูงใจผลักดันให้มีความต้องการบริการตามมาได้
3. ผู้ให้บริการ ผู้บริหารการบริการ และผู้ปฏิบัติบริการล้วนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติงานบริการให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้น ผู้บริหารการบริการที่วางนโยบายการบริการ โดยคำนึงถึงความสำคัญของประชาชนเป็นหลัก ข้อมสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจได้ง่าย เช่นเดียวกับผู้ปฏิบัติงานหรือพนักงานบริการที่ตระหนักถึงประชาชนเป็นสำคัญ แสดงพฤติกรรมบริการและสนองบริการที่ลูกค้าต้องการความสนใจเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึกของการบริการ
4. สภาพแวดล้อมของการบริการ สภาพแวดล้อม และบรรยากาศของการบริการมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้า ลูกค้ามักชื่นชมสภาพแวดล้อมของการบริการเกี่ยวข้องกับการออกแบบอาคารสถานที่ ความสวยงามของการตกแต่งภายในด้วยเฟอร์นิเจอร์และการให้สีสันการจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน ตลอดจนการออกแบบวัสดุเครื่องใช้งานบริการ เป็นต้น
5. กระบวนการบริการมีวิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน ประสิทธิภาพของการจัดการระบบการบริการส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการลูกค้ามีความคล่องตัวและสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้องมีคุณภาพ เช่น การใช้ระบบโทรศัพท์อัตโนมัติในการรับ-โอนสาย ในการติดต่อกับองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางโทรศัพท์ และการติดต่อทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2.5 ประวัติวัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัดพนัญเชิงวรวิหาร เป็นวัดที่มีประวัติอันยาวนาน ก่อสร้างก่อนการสถาปนากรุงศรีอยุธยาและไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัดว่าใครเป็นผู้สร้าง ตามหนังสือพงศาวดารเหนือกล่าวว่าพระเจ้าสายน้ำผึ้งเป็นผู้สร้าง และพระราชทานนามว่า วัดเจ้าพระนางเชิงและในพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐกล่าวไว้ว่า "ได้มีการสถาปนาพระพุทธรูปพุทธชื่อ"พระเจ้าพเนงเชิง" เมื่อปี พ.ศ. ๑๘๖๗ ซึ่งก่อนพระเจ้าอู่ทองจะสถาปนากรุงศรีอยุธยาถึง ๒๖ ปี จุดน่าสนใจ หลวงพ่อโตหรือพระพุทธไตรรัตนนายกพระพุทธรูปศิลปะอู่ทองตอนปลาย ปางมารวิชัย ขัดสมาธิราบ ขนาด

หน้าตักกว้าง ๑๔.๒๐ เมตร สูง ๑๕.๒๐ เมตร วัสดุ ปูนปั้นลงรักปิดทองหลวงพ่โตหรือพระพุทธไตรรัตนนายก หรือพระโตของชาวอยุธยาองค์นี้ ถือกันว่าเป็นพระโบราณคู่บ้านคู่เมืองกรุงศรีอยุธยา มาแต่แรกสร้างกรุง พงสาวดารกรุงเก่าฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์ระบุว่าสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๑๘๖๘ หรือสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ สถาปนากรุงศรีอยุธยา ๒๖ ปีและเมื่อกรุงศรีอยุธยาใกล้จะแตกปรากฏในคำให้การชาวกรุงเก่าว่าพระปฏิมากรใหญ่ที่วัดพนัญเชิงมีน้ำพระเนตรไหลเป็นที่อัศจรรย์ หลวงพ่โตเป็นพระองค์หนึ่งซึ่งเป็นที่เคารพนับถือในหมู่ชาวจีนมากโดยเรียกกันว่า “ซำปอกง” นอกจากชาวไทยแล้วยังมีผู้มีเชื้อสายจีนหลังไหลกันมาราบไหวบูชาจำนวนมากและเป็นประจำทุกปี

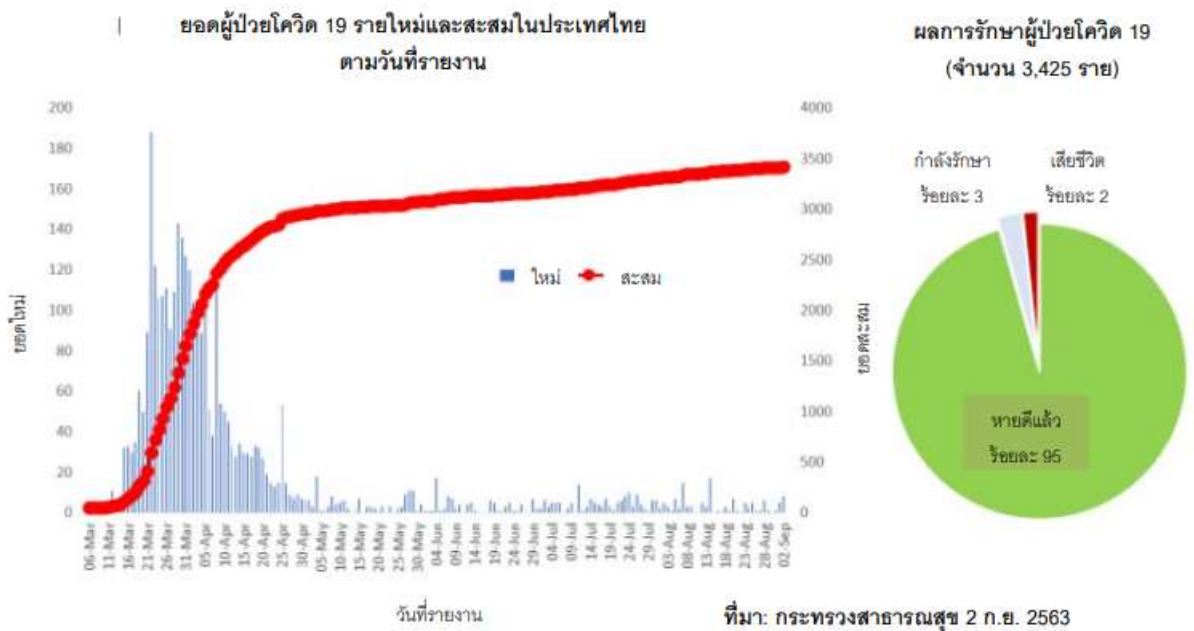
ภาพที่ 2.1 : วัดพนัญเชิงวรวิหาร

ที่มา: วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี (2557) วัดพนัญเชิงวรวิหาร https://th.wikipedia.org/wiki/ไฟล์:วัดพนัญเชิงวรวิหาร_by_Pholtograph.jpg

พระพุทธรูปทองคำในพระอุโบสถ ในพระอุโบสถวัดพนัญเชิงนั้นมีพระพุทธรูปสำคัญ 3 องค์ คือพระพุทธรูปทองคำ พระพุทธรูปปูน และพระพุทธรูปนาค พระพุทธรูปทองเป็น

พระพุทธรูปสมัยสุโขทัยทำจากทองสัมฤทธิ์ หน้าตักกว้าง 3 ศอก สูง 4 ศอก มีสีทองอร่ามใสเป็นเงาสระท่อนอย่างชัดเจน องค์กลางเป็นพระพุทธรูปปูนปั้นสมัยอยุธยาหน้าตักกว้าง 4 ศอก สูง 5 ศอก ส่วนพระพุทธรูปนาคเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยนั้นจะมีสีออกแดงๆ หน้าตักกว้าง 3 ศอก สูง 5 ศอก กล่าวกันว่าพระพุทธรูปทองและนาคนี้เพิ่งถูกพบว่าเป็นพระทองและพระนาค ด้วยบังเอิญเนื่องจากแต่เดิมทีพระทั้งสององค์ถูกฉาบเคลือบด้วยปูน จนมีลักษณะคล้ายกับพระพุทธรูปปูนปั้นทั่วไป สาเหตุคงเพราะว่าช่วงเวลาก่อนที่กรุงศรีอยุธยาจะถูกข้าศึกบุกตีพระนคร คนในสมัยนั้นเกรงว่าพระพุทธรูปทองและพระพุทธรูปนาคนี้จะถูกขโมยหรือเผาเอาทองไปจึงได้นำปูนเคลือบและปั้นปูนในขณะที่ปูนยังไม่แห้งเพื่อทำเป็นลายจิ๋วและลักษณะต่าง ๆ เช่น ปั้นรูปพระพักตร์ พระเกศา เพื่อให้เข้าใจว่าไม่ใช่พระทองคำและพระนาค จนกระทั่งในภายหลังมีผู้ไปค้นพบว่าเป็นพระพุทธรูปทองคำเนื่องจากเศษปูนได้กะเทาะออกมาและเนื้อภายในเป็นทอง จึงได้ค่อย ๆ กะเทาะปูนออกให้หมด จึงได้เห็นว่าเป็นพระทองคำทั้งองค์และนำมาประดิษฐานอยู่ภายพระอุโบสถของวัด

2.6 สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19

ภาพที่ 2.2 : ยอดผู้ป่วยโควิด 19 รายใหม่และสะสมในประเทศไทย ตามวันที่รายงาน 2 ก.ย. 2563

ที่มา: กระทรวงสาธารณสุข: 2563 รายงานขององค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย วันที่ 2 ก.ย. 2563

ในรายงานขององค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย วันที่ 2 ก.ย. 2563 โดยกระทรวงสาธารณสุข สรุปสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 ดังต่อไปนี้

- เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 กระทรวงสาธารณสุขแถลงผลตรวจโรคจากห้องปฏิบัติการ พบผู้ป่วยใหม่ 8 รายจากโรคโควิด 19 ทำให้จำนวน รวมของผู้ที่ป่วยด้วยโรคนี้ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็น 3,425 ราย

- ในผู้ป่วยจำนวนนี้ประมาณร้อยละ 95.6(3,274ราย) หายดีแล้ว ร้อยละ 1.7 (58ราย) เสียชีวิต และร้อยละ 2.7 (93ราย) อยู่ในระหว่างการรักษา

- ผู้ป่วยใหม่ 4 รายเป็นพลเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาที่เดินทางมาทำงานยังประเทศไทย อีก 4 รายเป็นชาวไทยที่เดินทางกลับประเทศ ประกอบด้วย 2 รายที่เดินทางกลับจากประเทศสหรัฐอเมริกา 1 รายจากประเทศออสเตรเลีย และอีก 1 รายจากประเทศญี่ปุ่น ผู้ป่วยทุกรายไม่แสดงอาการป่วย

- ไม่มีรายงานผู้เสียชีวิตในวันนี้

- ใน 100วันที่ผ่านมา ผู้ป่วยโควิด 19 ทั้งหมดที่ตรวจพบในประเทศไทยอยู่ในกลุ่มผู้ที่ได้รับเชื้อจากนอกประเทศ และได้รับการวินิจฉัยเมื่อ เดินทางกลับถึงประเทศไทย (ไม่มีรายงานการพบผู้ป่วยที่เป็นผลมาจากการแพร่เชื้อในประเทศ) แต่ถึงเราจะประสบความสำเร็จดังที่กล่าวมา ประชาชนยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน รวมถึงการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล การล้างมือเป็นประจำการหลีกเลี่ยง การสัมผัสใบหน้า การสวมหน้ากากเมื่ออยู่ในสถานที่แออัด และป้องกันและจุ่มด้วยข้อศอกให้ถูกวิธีเมื่อไอหรือจาม หรือใช้กระดาษทิชชู (และทิ้งในภาชนะที่ปลอดภัย)

ความคืบหน้าจากกระทรวงสาธารณสุข

- ขณะนี้ได้มีการติดตามสถานการณ์โควิด 19 ในประเทศเมียนมาอย่างใกล้ชิด จำนวนผู้ป่วยรายใหม่ที่มีการรายงานในประเทศเมียนมาในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ใกล้เคียงกับจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดที่รายงานระหว่างเดือนเมษายนถึงต้นเดือนสิงหาคม

- 10 จังหวัดของประเทศไทยมีพรมแดนติดกับประเทศเมียนมาองค์กรปกครองส่วนจังหวัดและหน่วยงานความมั่นคงแห่งชาติได้รับแจ้งให้เพิ่มความ ระวังในการควบคุมชายแดน จุดผ่านแดนอย่างไม่เป็นทางการ

- เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดจะทำงานร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขต่างด้าวเพื่อติดตามสถานการณ์และช่วยเหลือในการคัดกรองและเฝ้าระวัง ทางสาธารณสุขได้ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ โรงงานในจังหวัดภาคกลาง ซึ่งโดยปกติมีการจ้างแรงงานข้ามชาติให้ชะลอการจ้างงานออกไปก่อน

- ประเทศไทยได้ติดตามและนำบทเรียนจากประเทศอื่น ๆ มาปรับใช้ จำเป็นต้องนำมาตรการจัดการความเสี่ยงจากโควิด 19 รวมถึงขั้นตอนการ ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อมาใช้ อย่างเคร่งครัดในสถานกักกันโรค ในชุมชนที่แรงงานข้ามชาติอาศัยอยู่อย่างแออัด ศาสนสถาน ที่ผู้คนมารวมตัว กัน เช่นเดียวกับใน โรงเรียนและสถานพยาบาล
- องค์กรปกครองส่วนจังหวัดควรทำงานร่วมกับทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างแผนรับมือการติดเชื้อระลอกที่ 2 ที่อาจเกิดขึ้น รวมถึง ‘สถานการณ์ที่เลวร้าย ที่สุด’ เพื่อให้แน่ใจว่ามีการเตรียมความพร้อมอย่างเต็มที่
- มีการปรับปรุงแผนบรรเทาความเสี่ยงอันเนื่องมาจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศ โดยจะพิจารณานักท่องเที่ยวจากประเทศที่ไม่มีรายงานการ แพร่ระบาดของ โควิด 19 ภายในประเทศเป็นเวลา 28 วันเป็นสำคัญ นักท่องเที่ยวจะต้องเข้าพักในสถานกักกันโรคเป็นเวลา 14 วัน ก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้เดินทางไปยังส่วนอื่น ๆ ของประเทศ
- ระหว่างวันที่22-28 สิงหาคม มีการตรวจเชื้อ โควิด 19 จำนวน 28,545 ตัวอย่าง จำนวนสะสมของตัวอย่างที่ได้รับการตรวจจนถึงวันที่ 28 สิงหาคม คือ 859,480 ตัวอย่าง
- คำแนะนำสำหรับประชาชนจากกระทรวงสาธารณสุขได้แสดงไว้ในรูปภาพที่ 7

ภาพที่ 2.3 : คำแนะนำสำหรับประชาชน

ที่มา: กระทรวงสาธารณสุข: 2563 รายงานขององค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย วันที่ 2 ก.ย. 2563

การสนับสนุนจากองค์การอนามัยโลกในประเทศไทย

องค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทยติดต่อกับรัฐบาลไทยโดยตรงอย่างสม่ำเสมอผ่านกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการที่สำคัญ ตลอดจนแนวทางและความคืบหน้าทางวิทยาศาสตร์

องค์การอนามัยโลกสนับสนุนการรับมือต่อโรคระบาดของหน่วยงานสหประชาชาติในระดับที่กว้างขึ้น รวมถึงทำงานกับพันธมิตรหลักและกระทรวงสาธารณสุขเพื่อช่วยเหลือกลุ่มผู้อพยพในประเทศไทย และให้ข้อมูลและคำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ของระบบของสหประชาชาติในประเทศไทย

การท้องเที่ยวภายในประเทศ ช่วงตั้งแต่ต้นปี 2563 ประสบปัญหาอย่างหนักด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจและสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ประชาชนมีกำลังซื้อน้อยลงและกักตัวการระบาดของโควิด 19 ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติลดลงจำนวนมาก ซึ่งกระทบโดยตรงต่อธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร สถานบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ โดย ดร.เสาวณี จันทะพงษ์ และ ทศพล ต้องหุ้ย (2563) ได้วิเคราะห์ผลกระทบวิกฤต COVID-19 กับเศรษฐกิจโลก: This Time is Different โดยมุมมองของหลายสถาบันคาดว่า COVID-19 จะสร้างมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจสูงกว่ากรณีของโรคซาร์สที่มีจุดกำเนิดที่จีนเช่นกัน โดยครั้งนั้นมีการประเมินว่าทำให้ GDP โลกลดลง 54,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็น 0.14% สำหรับผลกระทบครั้งนี้ ในด้านการค้าโลก

ทั้งนี้ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทางวัดพนัญเชิงวรวิหาร จึงได้มีประกาศเรื่อง การจัดงานประเพณีทิ้งกระจาด ประจำปี 2563 เพื่อเป็นการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของ ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยกำหนดให้จัดงานประเพณีทิ้งกระจาด ประจำปี 2563 เฉพาะในส่วนของพิธีสงฆ์ไทย และพิธีสงฆ์จีน เท่านั้น โดยได้งดการโยนตัว และแจกทานที่จะเป็นการรวมคนหมู่มาก สำหรับการแจกทานข้าวสารอาหารแห้ง ที่ผู้มีจิตศรัทธาได้บริจาคไว้กับทางวัดจะประสานกับทางฝ่ายราชการ เพื่อดำเนินการแจกจ่ายแก่ประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติที่ทางกระทรวงสาธารณสุขกำหนดต่อไป โดย 7 มาตรฐาน SHA ป้องกันโควิด : สำหรับการท่องเที่ยวในช่วงสถานการณ์โควิด-19 (COVID-19) เพื่อความปลอดภัย ทางวัดพนัญเชิงได้มีมาตรการป้องกันตามมาตรฐานท่องเที่ยวปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ดังนี้

1. มีจุดให้บริการเจลแอลกอฮอล์ หรือจุดล้างมือ
2. ทำความสะอาดสถานที่อย่างสม่ำเสมอ
3. มีจุดตรวจวัดอุณหภูมิ

4. มีการเช็กอินไทยชนะ
5. นักท่องเที่ยวต้องสวมหน้ากากอนามัย
6. พนักงานต้องสวมหน้ากากอนามัย
7. รักษาระยะห่าง เช่น มีแผ่นกั้นที่เคาน์เตอร์

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิวัฒน์ จันทร์กิ่งทอง (2559) ทำวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่าพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า อยู่ในระดับมากเพียงด้านเดียว คือ ด้านกายภาพ ส่วนด้านอื่น ๆ มีความพึงพอใจระดับ ปานกลางประกอบด้วย ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านการตอบสนอง ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ และด้านการเอาใจใส่จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่าจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ และอาชีพ แตกต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านการเอาใจใส่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักท่องเที่ยวภูมิลานาแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งในการเข้าท่องเที่ยวแตกต่างกันมีความพึงพอใจ ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เจตน์สฤกษ์ สังกพันธ์ และคณะ (2559) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการตลาดน้ำคลองแหอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า 1. ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ มีค่ามากกว่า .30 ทุกตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin รวมเท่ากับ 0.9153 และค่า Eigenvalue มีค่ามากกว่า 1 ทุกตัวแปร และได้จัดกลุ่มองค์ประกอบความพึงพอใจการใช้บริการ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริการและความปลอดภัย ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสินค้า ด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาด 2. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมาใช้บริการตลาดน้ำคลองแห ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสินค้าอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ด้านการบริการและความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง 3. นักท่องเที่ยวมีความถี่ในการท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองแหต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจมาใช้บริการตลาดน้ำคลองแหด้านการบริการและความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ปวีณา ทวีวงศ์โอฬาร (2552) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยทางด้านโบราณสถานและสภาพแวดล้อมด้านการคมนาคม ด้านบทบาทของรัฐ ได้รับความพึงพอใจมากที่สุดจากการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนปัจจัยด้านราคาสินค้าและบริการ ด้านความปลอดภัย ด้านของที่ระลึก ด้านการบริการ นักท่องเที่ยวชาวไทยได้รับความพึงพอใจในระดับปานกลาง ดังสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยได้รับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านโบราณสถานและสภาพแวดล้อมมากที่สุด และได้รับความพึงพอใจด้านความปลอดภัยน้อยที่สุด

ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ และสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ได้รับความพึงพอใจจากการมาท่องเที่ยวที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านโบราณสถานและสิ่งแวดล้อม ราคาสินค้าและบริการ การคมนาคม ความปลอดภัย การบริการ ของที่ระลึก และบทบาทของภาครัฐแตกต่างกัน ซึ่งก็ต่างกับงานวิจัยของ ชวภัทร์ ต้นดิวิษขานนท์ (2559) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษา วัดไตรมิตรวิทยาราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยมีผลการศึกษาระดับความพึงพอใจซึ่งพบว่า 1) นักท่องเที่ยวชาวตะวันตกมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.71 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านสิ่งดึงดูดใจสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.42 และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 2.82 และพบว่าผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ วัดไตรมิตรวิทยาราม เขตสัมพันธวงศ์กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมจำแนกตามเพศ อายุ สัญชาติอาชีพและระดับการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านการท่องเที่ยว

ศุภิณญา ชารารัตนสุวรรณ (2563) ได้วิเคราะห์ผลกระทบเชื้อไวรัส COVID-19 ต่อวิกฤตการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 คลี่คลายลง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดยุทธศาสตร์การฟื้นฟูการท่องเที่ยว โดยการให้ความสำคัญกับการกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ สร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภค กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดการใช้จ่ายจากการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการกระจายรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ รวมไปถึงผู้ประกอบการ SME และการจ้างงาน

ภาคประชาชนในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจภาคโรงแรม สายการบิน ร้านอาหาร บริษัทนำเที่ยว ภายใต้ความปกติใหม่ (New Normal) กระตุ้นไทยเที่ยวไทยด้วยรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและบริการที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible Tourism) ภายใต้นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว 4 ประการ คือ ความปลอดภัย (Safety) ความสะอาด (Clean) ความเป็นธรรม (Fair) และกระจายรายได้สู่ชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำสู่ความยั่งยืน (Sustainability) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ทั้งนี้ มีการกำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของแผนฟื้นฟูการท่องเที่ยว 2 ข้อ คือ

1) สร้างงาน สร้างรายได้เสริมสภาพคล่อง กระตุ้นการบริโภคภาคประชาชนผ่านการเดินทางภายในประเทศ และ

2) สร้างรายได้จากฐานนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายสูงสร้างสมดุลเชิงโครงสร้างใหม่ เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยมียุทธศาสตร์ 5R เป็นกลไกในการขับเคลื่อน (กรุงเทพมหานครออนไลน์, 2563) ประกอบด้วย

1. Reboot กระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ สร้างความเชื่อมั่นผู้บริโภค เพื่อการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก โดยใช้แนวทาง Go Again ส่งเสริมให้เกิดการเที่ยวซ้ำในประเทศ เน้นเพิ่มความถี่ในการเดินทางของกลุ่มเป้าหมาย ส่งเสริมไทยเที่ยวไทย ให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะผ่านความร่วมมือต่าง ๆ และแนวทาง Go Local พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจฐานราก

2. Rebuild ซ่อมสร้าง ปรับตัวสู่ New Normal เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระยะยาว พัฒนาสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยใช้แนวทาง Go New Norm ซ่อมสิ่งที่เป็นปัญหาและสร้างสิ่งที่จะเป็นรากฐานที่มั่นคงยั่งยืนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อไป ประสานความช่วยเหลือผู้ประกอบการ พัฒนาระดับทักษะของบุคลากรทุกระดับ และแนวทาง Go Digital พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสร้างความมั่นใจเรื่องความปลอดภัย พัฒนาแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือทางการตลาดสร้างโอกาสและให้ความรู้การตลาดสมัยใหม่แก่ผู้ประกอบการ

3. Rebrand สื่อสารการตลาดด้วยภาพลักษณ์ใหม่ ทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวคนไทยและต่างชาตินึกถึงและตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยว ด้วยแนวทาง Go Top สร้างความประทับใจ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในใจของนักท่องเที่ยว และแนวทาง Go Confident สร้างความเชื่อมั่น ในคุณค่าแบรนด์ Amazing Thailand ด้านความปลอดภัย นักท่องเที่ยวมั่นใจว่า จะมีความสุขเมื่อได้มาและกลับไปอย่างปลอดภัย

4. Rebound กระตุ้นตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ฟื้นกลับมาในระยะเวลาที่รวดเร็ว โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายสูง รักษาฐานนักท่องเที่ยวคุณภาพและ

กลุ่มเป้าหมาย ผ่านแนวทาง Go High ทำตลาดแบบเจาะจงกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่ม Health and Wellness ไม่นับจำนวน มุ่งรักษานักท่องเที่ยวคุณภาพ เปิดกว้างทำตลาดทุกพื้นที่ และแนวทาง Go Quality มุ่งตลาด ที่มีศักยภาพในการเติบโต

5. Rebalance ปร รับ สมดุลใหม่เพื่อความยั่งยืน ผ่านแนวทาง Go Responsible รักษา ธรรมชาติที่ฟื้นตัวดีขึ้นจากช่วง COVID-19 สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และแนวทาง Go Sustainability ลดการพึ่งพิงตลาดใดตลาด หนึ่ง กระจายการเดินทางท่องเที่ยวเชิงพื้นที่และเวลา สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของ การรักษา สมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.8 สมมติฐาน

สมมติฐานของการศึกษา

1. ลักษณะประชากรที่ต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 เพศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วง สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) *ที่แตกต่างกัน*

1.2 อายุของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วง สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) *ที่แตกต่างกัน*

1.3 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีนัยยะต่อระดับความพึง พ้อใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) *ที่แตกต่างกัน*

1.4 สถานภาพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีนัยยะต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วง สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) *ที่แตกต่างกัน*

1.5 ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีนัยยะต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วง สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) *ที่แตกต่างกัน*

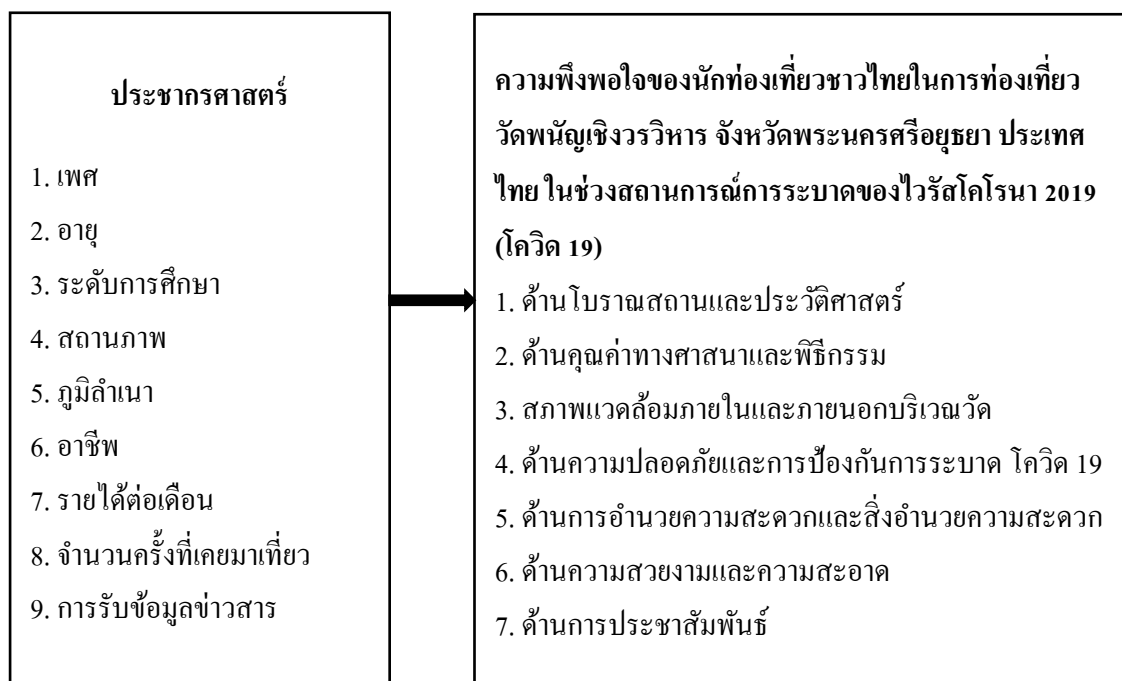
1.6 อาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีนัยยะต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) **ที่แตกต่างกัน**

1.7 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีนัยยะต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) **ที่แตกต่างกัน**

1.8 จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีนัยยะต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) **ที่แตกต่างกัน**

1.9 การได้รับข้อมูลข่าวสารของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกัน มีนัยยะต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) **ที่แตกต่างกัน**

2.9 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี

ภาพที่ 2.4 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัย เชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประเภทของงานวิจัย
- 3.2 กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การทดสอบเครื่องมือ
- 3.5 วิธีการเก็บข้อมูล
- 3.6 วิธีการทางสถิติ
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประเภทของงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการค้นคว้าแบบอิสระในเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ซึ่งเป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ข้อมูลเชิงปริมาณของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและพรรณนาผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติ

3.2 กลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

นักวิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสัญชาติไทย จำนวน 400 ตัวอย่าง และเลือกสถานที่ท่องเที่ยวในการเก็บข้อมูลคือ วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยจะสอบถามจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด

19) ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยการหาค่าจากตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเชื่อถือได้จำนวน 400 คน แต่นักวิจัยจะเก็บเพิ่มอีก 50 คน รวมเป็น 450 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามปลายปิด และปลายเปิด ซึ่งได้ค้นคว้าและดัดแปลงจากแนวคิดงานวิจัยที่ใกล้เคียงของผู้วิจัยที่ได้ทำการวิจัยมาแล้ว โดยได้จัดเรียงลำดับเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ โดยศึกษาเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed End) มีคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) และเลือกตอบเพียงข้อเดียว มีคำถามจำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ แบ่งออกเป็น 7 ด้าน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามแบบเปิด เพื่อเปิดรับการติชมและแนะนำ

ระดับในการวัดระดับความพึงพอใจ (Likert Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้	4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้	3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้	2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

การอภิปรายผลการคำนวณ โดยใช้การคำนวณหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2549, น.129)

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด}-\text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{4} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลค่าความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.21-5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.41-4.20	มีความพึงพอใจมาก
2.61-3.40	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.81-2.60	มีความพึงพอใจน้อย
1.00-1.80	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 การทดสอบเครื่องมือ

3.4.1 การทดสอบความตรง (Validity) โดยการตรวจสอบแบบสอบถามว่าสอดคล้องกับสมมติฐานหรือไม่ซึ่งเป็นการทดสอบความตรง เชิงเนื้อหาและภาษา จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ถูกต้องยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ในการศึกษา ค้นคว้างานวิจัย หรือดัชนีความเหมาะสม (IOC: Index of Item Objective Congruence) แล้วหาค่าเฉลี่ย โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะให้คะแนนความเห็นของคำถามแต่ละข้อดังต่อไปนี้ คะแนน +1 (ข้อคำถามนั้นสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน) 0 (ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นจะวัดได้) -1 (ข้อคำถามไม่ สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน) ข้อคำถามที่มีค่า 0.5 - 1.0 มีค่าความเที่ยงตรงสูง ถ้าต่ำกว่า 0.5 ต้องปรับปรุงใหม่ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ย 0.5 – 1.0 สำหรับทุกข้อคำถาม

3.4.2 การทดสอบความเที่ยง (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้เครื่องมือมีประสิทธิภาพที่ดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสามารถนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้การทดสอบความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) นั้นได้ดำเนินการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสำรวจงานวิจัยนั้น มีค่าความเชื่อมั่น อยู่ที่ 0.760 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นที่สามารถนำไปเก็บข้อมูลต่อไปได้

3.5 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ มกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2563 ณ วัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการออกชุดแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาท่องเที่ยว ณ วัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำนวน 450 ชุด เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ครบแล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติวิเคราะห์

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** เป็นข้อมูลที่ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมค้นคว้าจากเอกสารบทความ ข้อมูลทางสถิติและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายงานค้นคว้าแบบอิสระ เอกสารเผยแพร่ และข้อมูลจาก Website ต่าง ๆ และหน่วยงานราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวคิดพื้นฐานในการศึกษาวิจัย

3.6 วิธีการทางสถิติ

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) จากนั้นนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ วัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว ณ วัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) การศึกษาจะนำข้อมูลตัวอย่างที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามมาทำการศึกษาและวิเคราะห์ผลที่ได้

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว ณ วัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) โดยการศึกษาจะนำข้อมูลตัวอย่างที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามมาทำการศึกษาและวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์

2. ค่าเฉลี่ย (Sample Mean) เพื่ออธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว ณ วัดพญานิเชนรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation; S.D.) เพื่อใช้อธิบายค่าความแปรปรวนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว ณ วัดพญานิเชนรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

4. การทดสอบสมมติฐานด้วย Independent Sample : t-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิงที่มีระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยว ณ วัดพญานิเชนรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน

5. การทดสอบสมมติฐานด้วย One-way ANOVA ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) เป็นการเปรียบเทียบผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยประชากรครั้งละคู่ ที่มีประชากร 2 กลุ่มขึ้นไป เช่นอาชีพ อายุ เป็นต้น โดยสุ่มตัวอย่างแต่ละชุดเป็นอิสระต่อกัน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยว ณ วัดพญานิเชนรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ โดยเก็บข้อมูลด้วยการออกชุดแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) เป็นเครื่องมือในการศึกษา และนำเสนอผลการศึกษารวมทั้งอภิปรายผลในรูปแบบตาราง ซึ่งแบ่งออกเป็น ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลจะมีสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีความหมายดังนี้ X หมายถึง ค่าเฉลี่ย

S.D. หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n หมายถึง จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

t-test หมายถึง ค่าสถิติสำหรับทดสอบค่าเฉลี่ยของ 1 กลุ่ม และ 2 กลุ่ม

F-test หมายถึง ค่าสถิติสำหรับทดสอบค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม

df หมายถึง ค่าความเป็นอิสระ (degree of freedom)

MS หมายถึง ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน/ค่าความแปรปรวน

- SS หมายถึง ผลรวมกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน
 p หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
 LSD หมายถึง ค่าสถิติสำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากรได้ครั้งละหลายคู่
 One-way ANOVA หมายถึง ค่าสถิติสำหรับการทดสอบความแปรปรวนรวมทางเดียว

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้มี 400 ตัวอย่าง ในด้านลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว และ การได้รับข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	162	40.50
หญิง	238	59.50
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 และเพศชาย จำนวน 162 คิดเป็นร้อยละ 40.50

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
21 – 30 ปี	94	23.5
31 – 40 ปี	184	46.0
41 – 50 ปี	109	27.3
51 ปีขึ้นไป	13	3.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาคือมีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.30 อันดับที่สามเป็นนักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.50 และอันดับสุดท้ายคือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	23	5.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	41	10.3
มัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า	84	21.0
ปริญญาตรี	237	59.3
สูงกว่าปริญญาตรี	15	3.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ลำดับที่ 3 คือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ลำดับที่ 4 คือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ลำดับสุดท้ายคือ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามสถานะภาพ

สถานะภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โสด	243	60.8
สมรส	130	32.5
หย่าร้าง	27	6.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีสถานะภาพโสด จำนวน 243 คน ร้อยละ 60.8 รองลงมานักท่องเที่ยวมีสถานะภาพสมรส จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และนักท่องเที่ยวมีสถานะภาพหย่าร้าง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ภาคกลาง	202	50.5
ภาคเหนือ	89	22.3
ภาคใต้	18	4.5
ภาคตะวันออก	29	7.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	62	15.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาในภาคกลาง จำนวน 202 คน ร้อยละ 50.5 รองลงมานักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาในภาคเหนือ จำนวน 89 คน ร้อยละ 22.3 ลำดับที่ 3 นักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 62 คน ลำดับที่ 4 นักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาในภาคตะวันออก จำนวน 29 คน ร้อยละ 7.2 และอันดับสุดท้ายคือนักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาในภาคใต้ จำนวน 18 คน ร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	87	21.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	8.0
พนักงานบริษัทเอกชน	162	40.5
เกษตรกร	56	14.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	42	10.5
รับจ้างทั่วไป	19	4.8
อื่น ๆ	2	0.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 162 คน ร้อยละ 40.5 รองลงมานักท่องเที่ยวประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 87 คน ร้อยละ 21.8 อันดับที่ 3 นักท่องเที่ยวประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 อันดับที่ 4 นักท่องเที่ยวประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 อันดับที่ 5 นักท่องเที่ยวประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และลำดับสุดท้าย อื่น ๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวะระบุว่าทำงาน Part time และช่วยธุรกิจที่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	68	17.0
10,001 – 20,000 บาท	156	39.0
20,001 – 30,000 บาท	108	27.0
30,001 – 40,000 บาท	53	13.3
40,001 – 50,000 บาท	12	3.0
มากกว่า 50,000 บาท	3	0.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมานักท่องเที่ยวมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 อันดับที่ 3 นักท่องเที่ยวมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 อันดับที่ 4 นักท่องเที่ยวมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 อันดับที่ 5 นักท่องเที่ยวมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และอันดับสุดท้ายนักท่องเที่ยวมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะพฤติกรรมศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ครั้งแรก	85	21.3
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	138	34.5
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	109	27.3
มากกว่า 6 ครั้ง	68	17.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเคยเดินทางมาเที่ยวแล้ว จำนวน 1-3 ครั้ง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมานักท่องเที่ยวเคยเดินทางมาเที่ยวแล้ว จำนวน 4-6 ครั้ง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ลำดับต่อไปคือ นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวครั้งแรก จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และลำดับสุดท้ายนักท่องเที่ยวเคยเดินทางมาเที่ยวแล้ว จำนวนมากกว่า 6 ครั้ง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะพฤติกรรมศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสาร

การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เคย	328	82.0
ไม่เคย	72	18.0
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเคยได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82 และนักท่องเที่ยวไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเลย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับในการท่องเที่ยว วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (ข้อมูล)	ร้อยละ
ป้ายประชาสัมพันธ์	132	14.13
เอกสารเผยแพร่	89	9.53
วิทยุ	45	4.82
โทรทัศน์	212	22.70
หนังสือพิมพ์	176	18.84
อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย	248	26.55
เจ้าหน้าที่	24	2.57
อื่น ๆ	8	0.57
รวม	934	100

หมายเหตุ: คำถามข้อนี้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.10 พบว่า แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับในการท่องเที่ยว วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) นั้น ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดีย จำนวน 248 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 26.55 รองลงมานักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ จำนวน 212 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 22.70 อันดับที่ 3 นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 176 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 18.84 อันดับที่ 4 นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 132 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 14.13 อันดับที่ 5 นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเอกสารเผยแพร่ จำนวน 89 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 9.53 อันดับที่ 6 นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุ จำนวน 45 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 4.82 อันดับที่ 7 นักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ จำนวน 24 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 2.57 และลำดับสุดท้ายนักท่องเที่ยวยุคใหม่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากช่องทางอื่น ๆ เช่น ปากต่อปาก ซองเชิญทำบุญ เป็นต้น จำนวน 8 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 0.57 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้มี 400 ตัวอย่าง จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ประกอบด้วย ด้านโบราณสถาน และประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
			ความพึงพอใจ
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์			
1. ทักษิณภาพและโบราณสถานที่น่าสนใจของวัด ที่น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง	4.65	0.558	มากที่สุด
2. สถาปัตยกรรม สวยงาม สมบูรณ์ และมีอารยธรรมให้ได้ชม	4.51	0.725	มากที่สุด
3. ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของศิลปกรรมที่สำคัญของวัด ถูกต้องตามการอ้างอิง	4.52	0.588	มากที่สุด
4. ได้ความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มากขึ้น	4.48	0.625	มากที่สุด
5. ภาพรวมของวัด บ่งบอกได้ถึงความเก่าแก่ โบราณสถานและผูกพันกับประวัติศาสตร์	4.44	0.646	มากที่สุด
รวม	4.52	0.628	มากที่สุด

ตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ โดยมีระดับความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$, S.D. = 0.628) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยอันดับแรกนักท่องเที่ยวพึงพอใจเรื่องทัศนียภาพและ โบราณสถานที่เก่าแก่ของวัด ที่น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง มากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, S.D. = 0.558) รองลงมาคือ ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของศิลปกรรมที่สำคัญของวัด ถูกต้องตามการอ้างอิง ($\bar{X}=4.52$, S.D. = 0.588) สถาปัตยกรรม สวยงาม สมบูรณ์ และมีอารยธรรมให้ได้ชม ($\bar{X}=4.51$, S.D. = 0.725) และได้ความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มากขึ้น ($\bar{X}=4.48$, S.D. = 0.625) ภาพรวมของวัด บ่งบอกได้ถึงความเก่าแก่ โบราณสถานและผูกพันกับประวัติศาสตร์ ($\bar{X}=4.44$, S.D. = 0.646) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม			
1. การท่องเที่ยววัดทำให้ได้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าทางจิตใจเป็นอย่างยิ่ง	4.63	0.564	มากที่สุด
2. การรับรู้ สัมผัสและการเข้าใจในด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมของวัด	4.28	0.715	มากที่สุด
3. มีพระพุทธรูปและรูปภาพเกี่ยวกับศาสนาที่เก่าแก่ที่น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง	4.68	0.483	มากที่สุด
4. มีศาสนพิธี และพิธีกรรม ที่ถูกต้องตามหลักศาสนา	4.42	0.603	มากที่สุด
5. มีสถานที่สำหรับการไหว้สักการะบูชา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่สะดวกและปลอดภัย	4.25	0.752	มากที่สุด
รวม	4.45	0.623	มากที่สุด

ตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม โดยมีระดับความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.623) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยอันดับแรกนักท่องเที่ยวพึงพอใจเรื่องมีพระพุทธรูปและรูปภาพเกี่ยวกับศาสนาที่เก่าแก่ที่น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง มากที่สุด (\bar{X} = 4.68, S.D. = 0.483) รองลงมา คือ การท่องเที่ยววัดทำให้ได้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าทางจิตใจเป็นอย่างยิ่ง (\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.564) มีศาสนพิธี และพิธีกรรม ที่ถูกต้องตามหลักศาสนา (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.603) การรับรู้ สัมผัสและการเข้าใจในด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมของวัด (\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.715) และมีสถานที่สำหรับการไหว้สักการะบูชา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่สะดวกและปลอดภัย (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.752) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง			
1. การเดินทางเข้า-ออก มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจนและมีความสะดวกรวดเร็ว	4.07	0.767	มาก
2. เส้นทางจราจรภายในบริเวณวัดมีความคล่องตัวและสะดวก	4.15	0.759	มาก
3. การเดินทางไป มีความสะดวกและปลอดภัย	4.03	0.783	มาก
4. สภาพถนนบริเวณภายในและภายนอกอยู่ในสภาพดี สะดวกและปลอดภัย	4.18	0.774	มาก
5. เจ้าหน้าที่บริการและอำนวยความสะดวกในการโบกรถตามแยกและการจอดรถเป็นอย่างดี	3.94	0.745	มาก
รวม	4.07	0.766	มาก

ตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง โดยมีระดับความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.766) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยอันดับแรกนักท่องเที่ยวพึงพอใจเรื่องสภาพถนนบริเวณภายในและภายนอกอยู่ในสภาพดี สะดวกและปลอดภัย มากที่สุด ($\bar{X}=4.18$, S.D. = 0.774) รองลงมา คือ เส้นทางจราจรภายในบริเวณวัดมีความคล่องตัวและสะดวก ($\bar{X}=4.15$, S.D. = 0.759) การเดินทางเข้า-ออก มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจนและมีความสะดวกรวดเร็ว ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.767) การเดินทางไป มีความสะดวกและปลอดภัย ($\bar{X}=4.03$, S.D. = 0.783) และ เจ้าหน้าที่บริการและอำนวยความสะดวกในการโบกรถตามแยกและการจอดรถเป็นอย่างดี ($\bar{X}=3.94$, S.D. = 0.745) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19			
1. มีป้ายรณรงค์เกี่ยวกับมาตรการในการปฏิบัติและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัส โควิด 19 ไว้อย่างชัดเจนและทั่วถึง	4.07	0.681	มาก
2. มีการวัดอุณหภูมิร่างกายของนักท่องเที่ยวและเจลแอลกอฮอล์ทั้งทางเข้า-ออก วัด	4.47	0.608	มากที่สุด
3. มีสบู่ล้างมือในห้องน้ำอย่างพอเพียง	4.05	0.751	มาก
4. มีการเว้นระยะในการเข้าสักการะและเที่ยวชมบริเวณในวัด	4.36	0.627	มากที่สุด
5. มีการกำชับให้ทุกคนในวัดและนักท่องเที่ยวสวมหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธีตลอดเวลา	4.03	0.769	มาก
รวม	4.20	0.687	มาก

ตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 โดยมีระดับความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D. = 0.687) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือเรื่องมีการวัดอุณหภูมิร่างกายของนักท่องเที่ยวและเจลแอลกอฮอล์ทั้งทางเข้า-ออก วัด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.47$, S.D. = 0.608) รองลงมา คือ ความพึงพอใจเรื่องมีการเว้นระยะในการเข้าสักการะและเที่ยวชมบริเวณในวัด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.36$, S.D. = 0.627) มีป้ายรณรงค์เกี่ยวกับมาตรการในการปฏิบัติและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 19 ไว้อย่างชัดเจนและทั่วถึง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.681) มีสบู่ล้างมือในห้องน้ำอย่างพอเพียง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D. = 0.751) และ มีการกำชับให้ทุกคนในวัดและนักท่องเที่ยวสวมหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธีตลอดเวลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D. = 0.769) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก			
1. วัดมีความปลอดภัยและสะดวก	4.27	0.715	มากที่สุด
2. วัดมีไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอภายในและภายนอกบริเวณวัด	4.07	0.774	มาก
3. มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในวัดอย่างเหมาะสม เช่น ที่นั่งพักรอ บริการน้ำดื่ม และห้องน้ำ เป็นต้น	4.22	0.796	มากที่สุด
4. สัญญาณโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต มีความเสถียรและรวดเร็วทั่วบริเวณวัด	4.04	0.871	มาก
5. มีถนนที่ได้มาตรฐานและสถานที่จอดรถมีความสะดวกและเพียงพอ	4.08	0.808	มาก
รวม	4.14	0.793	มาก

ตารางที่ 4.15 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$, S.D. = 0.793) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือเรื่อง วัดมีความปลอดภัยและสะดวก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.27$, S.D. = 0.715) รองลงมา คือ มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในวัดอย่างเหมาะสม เช่น ที่นั่งพักรอ บริการน้ำดื่ม และห้องน้ำ เป็นต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.22$, S.D. = 0.796) มีถนนที่ได้มาตรฐานและสถานที่จอดรถมีความสะดวกและเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D. = 0.808) วัดมีไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอภายในและภายนอกบริเวณวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.774) และ สัญญาณโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต มีความเสถียรและรวดเร็วทั่วบริเวณวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D. = 0.871) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านความสวยงามและความสะอาด			
1. สถานที่ภายในวัดมีความสะอาด สะดวกและเป็นระเบียบเรียบร้อย	4.19	0.675	มาก
2. วัด เจดีย์ โบสถ์ มีความสวยงามและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง	4.49	0.609	มากที่สุด
3. ห้องน้ำ สะอาด สะดวกและปลอดภัย	4.20	0.676	มาก
4. มีสถานที่ถ่ายรูปที่สวยงามและประทับใจ	4.37	0.643	มากที่สุด
5. มีบรรยากาศร่มรื่น ปลอดภัย กว้างขวางและสวยงาม	4.23	0.673	มากที่สุด
รวม	4.30	0.655	มากที่สุด

ตารางที่ 4.16 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาด โดยมีระดับความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.30$, S.D. = 0.655) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือเรื่องวัด เจดีย์ โบสถ์ มีความสวยงามและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.49$, S.D. = 0.609) รองลงมาคือ มีสถานที่ถ่ายรูปที่สวยงามและประทับใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.37$, S.D. = 0.643) มีบรรยากาศร่มรื่น ปลอดภัย กว้างขวางและสวยงาม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.673) ห้องน้ำ สะอาด สะดวกและปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D. = 0.676) และ สถานที่ภายในวัดมีความสะอาด สะดวกและเป็นระเบียบเรียบร้อย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, S.D. = 0.675) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย ด้านการประชาสัมพันธ์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการประชาสัมพันธ์			
1. มีการให้ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับวัด ทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์	4.07	0.795	มาก
2. มีป้ายประชาสัมพันธ์และป้ายแสดงสถานที่ต่าง ๆ ภายในวัดเห็นได้ง่ายและชัดเจน	4.27	0.841	มากที่สุด
3. ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยวที่มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน	4.04	0.815	มาก
4. มีป้ายที่อธิบายที่มา ความสำคัญและประวัติศาสตร์ของวัด ได้ อย่างถูกต้องและชัดเจน	4.23	0.797	มากที่สุด
5. มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำสถานที่ในวัดได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	4.01	0.734	มาก
รวม	4.12	0.796	มาก

ตารางที่ 4.17 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีระดับความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$, S.D. = 0.796) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ เรื่องมีป้ายประชาสัมพันธ์และป้ายแสดงสถานที่ต่าง ๆ ภายในวัดเห็นได้ง่ายและชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.27$, S.D. = 0.841) รองลงมา คือ มีป้ายที่อธิบายที่มา ความสำคัญและประวัติศาสตร์ของวัด ได้ อย่างถูกต้องและชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.23$, S.D. = 0.797) มีการให้ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับวัด ทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.795) ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยวที่มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D. = 0.815) และมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำสถานที่ในวัดได้อย่างถูกต้องและชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, S.D. = 0.734) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา2019 (โควิด 19)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับ
ปัจจัยด้านต่าง ๆ				
1. ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	4.52	0.628	มากที่สุด	1
2. ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	4.45	0.623	มากที่สุด	2
3. ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	4.07	0.766	มาก	7
4. ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	4.20	0.687	มาก	4
5. ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	4.14	0.793	มาก	5
6. ด้านความสวยงามและความสะอาด	4.30	0.655	มากที่สุด	3
7. ด้านการประชาสัมพันธ์	4.12	0.796	มาก	6
รวม	4.26	0.707	มากที่สุด	

ตารางที่ 4.18 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจโดยรวมทุกด้านในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.26$, S.D. = 0.707) โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ มากที่สุด ($\bar{X}=4.52$, S.D. = 0.628) แสดงว่าวัดมีความเป็นโบราณสถานและประวัติศาสตร์มาก ทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจด้านนี้มากที่สุด รองลงมาคือด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.45$, S.D. = 0.623) ด้านความสวยงามและความสะอาด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.30$, S.D. = 0.655) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D. = 0.687) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$, S.D. = 0.793) ด้านการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$, S.D. = 0.796) และ ด้านการคมนาคมและการเดินทาง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D. = 0.766) ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

จากการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ และสามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้มี 400 ตัวอย่าง ในด้านลักษณะประชากรศาสตร์ที่มีต่อระดับความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากการมาท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) โดยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ด้วยการทดสอบ T-Test และ One-Way ANOVA ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางเพศที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชาย และเพศหญิง มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเพศต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ด้วยวิธี (T-Test)

ความพึงพอใจ	เพศ	N	\bar{X}	S.D.	T-test	Sig. (2-tailed)
1. ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	ชาย	162	4.38	0.305	-8.255	0.000*
	หญิง	238	4.62	0.265		
2. ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	ชาย	162	4.38	0.265	-3.617	0.000*
	หญิง	238	4.50	0.385		
3. ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	ชาย	162	4.12	0.548	1.628	0.104
	หญิง	238	4.04	0.489		
4. ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	ชาย	162	4.09	0.436	-3.976	0.000*
	หญิง	238	4.27	0.453		
5. ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	162	4.25	0.336	5.276	0.000*
	หญิง	238	4.06	0.363		
6. ด้านความสวยงามและความสะอาด	ชาย	162	4.03	0.494	-	0.000*
	หญิง	238	4.48	0.320		
7. ด้านการประชาสัมพันธ์	ชาย	162	4.20	0.459	2.921	0.004*
	หญิง	238	4.07	0.463		

*ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความสวยงามและความสะอาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือ นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่นคือ ด้านการประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัจจัยทางด้านอายุที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวีเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA)

ความพึงพอใจ		df	SS	ปัจจัยด้านอายุ		
				MS	F-test	Sig.
ด้าน โบราณสถานและ ประวัติศาสตร์	Between Groups	3	3.481	1.160	13.595	0.000*
	Within Groups	396	33.799	.085		
	Total	399	37.280			
ด้านคุณค่าทางศาสนาและ พิธีกรรม	Between Groups	3	2.684	.895	7.843	0.000*
	Within Groups	396	45.175	.114		
	Total	399	47.859			
ด้านการคมนาคมและ การเดินทาง	Between Groups	3	4.161	1.387	5.408	0.001*
	Within Groups	396	101.568	.256		
	Total	399	105.730			
ด้านความปลอดภัยและการ ป้องกันการระบาด โควิด 19	Between Groups	3	20.970	6.990	44.976	0.000*
	Within Groups	396	61.545	.155		
	Total	399	82.515			
ด้านการอำนวยความสะดวก และสิ่งอำนวยความสะดวก	Between Groups	3	7.801	2.600	22.854	0.000*
	Within Groups	396	45.055	.114		
	Total	399	52.856			
ด้านความสวยงามและ ความสะอาด	Between Groups	3	38.061	12.687	111.716	0.000*
	Within Groups	396	44.971	.114		
	Total	399	83.032			
ด้านการประชาสัมพันธ์	Between Groups	3	13.022	4.341	23.360	0.000*
	Within Groups	396	73.584	.186		
	Total	399	86.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยว วัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อายุ		21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	\bar{X}	4.423	5.528	4.628	4.200
21 – 30 ปี	4.423	-	-.105*	-0.204*	0.223*
31 – 40 ปี	4.528		-	-0.993*	0.328*
41 – 50 ปี	4.628			-	0.428*
51 ปีขึ้นไป	4.200				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวทุกช่วงอายุ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี มีความพึงพอใจเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.628$)

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อายุ		21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	\bar{X}	4.583	4.445	4.354	4.415
21 – 30 ปี	4.583	-	0.138*	0.229*	0.168
31 – 40 ปี	4.445		-	0.904*	0.292
41 – 50 ปี	4.354			-	0.061
51 ปีขึ้นไป	4.415				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่ช่วงอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ต่างกันกับนักท่องเที่ยวอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี กับ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี ก็มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.583$)

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อายุ		21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	\bar{X}	4.240	4.060	3.956	4.062
21 – 30 ปี	4.240	-	0.180*	0.284*	0.178
31 – 40 ปี	4.060		-	0.104	-0.002
41 – 50 ปี	3.956			-	-0.106
51 ปีขึ้นไป	4.062				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่ช่วงอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง แตกต่างกับกับนักท่องเที่ยวอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทางเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.240$)

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัย และการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อายุ		21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	\bar{X}	4.291	4.371	3.833	4.092
21 – 30 ปี	4.291	-	- 0.079	- 0.458*	0.199
31 – 40 ปี	4.371		-	0.538*	0.278*
41 – 50 ปี	3.833			-	- 0.259*
51 ปีขึ้นไป	4.092				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่ช่วงอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 แตกต่างกับนักท่องเที่ยวอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี กับนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี และ 51 ปี ขึ้นไป ก็มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวอายุ 41-50 ปี นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป ก็มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.371)

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายกลุ่มด้วยวิธี (LSD)

อายุ		21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ด้านการอำนวยความสะดวก และสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	4.362	4.102	3.982	4.262
21 – 30 ปี	4.362	-	0.260*	0.380*	0.100
31 – 40 ปี	4.102		-	0.120*	- 0.159
41 – 50 ปี	3.982			-	- 0.280*
51 ปีขึ้นไป	4.262				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อเปรียบเทียบรายกลุ่ม พบว่านักท่องเที่ยวในช่วงอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันกับนักท่องเที่ยวอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี กับ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวอายุ 41-50 ปี กับ นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 51 ปี ขึ้นไป ก็มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.362$)

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อายุ		21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ด้านความสวยงามและความสะอาด	\bar{X}	4.602	4.435	3.813	4.154
21 – 30 ปี	4.602	-	0.167*	0.789*	0.448*
31 – 40 ปี	4.435		-	0.622*	0.281*
41 – 50 ปี	3.813			-	- 0.341*
51 ปีขึ้นไป	4.154				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวทุกช่วงอายุ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาด แตกต่างกันทุกช่วงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.602$)

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอายุโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อายุ		21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ด้านการประชาสัมพันธ์	\bar{X}	4.434	4.073	3.949	4.015
21 – 30 ปี	4.434	-	0.361*	0.485*	0.419*
31 – 40 ปี	4.073		-	0.124*	0.058
41 – 50 ปี	3.949			-	0.066
51 ปีขึ้นไป	4.015				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่ช่วงอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกับนักท่องเที่ยวอายุ 31-40 ปี 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี กับนักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.434$)

3. ปัจจัยทางด้านระดับการศึกษาที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA)

ความพึงพอใจ		การศึกษา				
		df	SS	MS	F-test	Sig.
ด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์	Between Groups	4	7.042	1.760	22.997	0.000*
	Within Groups	395	30.238	.077		
	Total	399	37.280			
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	Between Groups	4	3.026	.757	6.666	0.000*
	Within Groups	395	44.833	.114		
	Total	399	47.859			
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	Between Groups	4	12.442	3.111	13.171	0.000*
	Within Groups	395	93.288	.236		
	Total	399	105.730			
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	Between Groups	4	3.544	.886	4.431	0.002*
	Within Groups	395	78.971	.200		
	Total	399	82.515			
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	Between Groups	4	12.318	3.080	30.007	0.000*
	Within Groups	395	40.538	.103		
	Total	399	52.856			
ด้านความสวยงามและความสะอาด	Between Groups	4	14.482	3.621	20.862	0.000*
	Within Groups	395	68.550	.174		
	Total	399	83.032			
ด้านการประชาสัมพันธ์	Between Groups	4	15.336	3.834	21.250	0.000*
	Within Groups	395	71.270	.180		
	Total	399	86.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ปลายหรือ อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ด้านโบราณสถานและ ประวัติศาสตร์	\bar{X}	4.322	4.341	4.490	4.608	4.080
ประถมศึกษา	4.322	-	- 0.019	-0.169*	-0.287*	0.242*
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.341		-	-0.149*	-0.267*	0.261*
มัธยมศึกษาปลายหรือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.490			-	-0.118*	0.410*
ปริญญาตรี	4.608				-	0.528*
สูงกว่าปริญญาตรี	4.080					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ แตกต่างกันทุกระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่การศึกษาระดับประถมศึกษากับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.608)

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ปลายหรือ อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ด้านคุณค่าทางศาสนาและ พิธีกรรม	\bar{X}	4.243	4.576	4.562	4.415	4.387
ประถมศึกษา	4.243	-	-0.333*	-0.319*	-0.172*	-0.144
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.576		-	0.014	0.161*	0.189
มัธยมศึกษาปลายหรือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.562			-	0.147*	0.175
ปริญญาตรี	4.415				-	0.028
สูงกว่าปริญญาตรี	4.387					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม แตกต่างกับ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับปริญญาตรี รวมถึงนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่ากับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.576$)

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	\bar{X}	4.191	4.498	4.193	3.954	3.960
ประถมศึกษา	4.191	-	-0.307*	0.002	0.237*	0.231
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.498		-	0.305*	0.544*	0.538*
มัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.193			-	0.239*	0.233
ปริญญาตรี	3.954				-	0.006
สูงกว่าปริญญาตรี	3.960					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง แตกต่างกับ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีและปริญญาโท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่ากับปริญญาตรี ก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจ ด้านการคมนาคมและการเดินทาง เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.498$)

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัย และการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ปลายหรือ อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ด้านความปลอดภัยและการ ป้องกันการระบาด โควิด 19	\bar{X}	4.122	4.293	4.331	4.157	3.920
ประถมศึกษา	4.122	-	-0.171	-0.209*	-0.035	0.202
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.293		-	-0.038	0.136	0.373*
มัธยมศึกษาปลายหรือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.331			-	0.174*	0.411*
ปริญญาตรี	4.157				-	0.237*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.920					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง แตกต่างกับ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับปริญญาโท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่ากับปริญญาตรีและปริญญาโท และคู่ระหว่างปริญญาตรีกับปริญญาโท ก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.331)

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ปลายหรือ อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	4.217	4.493	4.319	4.005	4.067
ประถมศึกษา	4.217	-	-0.276*	-0.102	0.212*	0.150
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.493		-	0.174*	0.488*	0.426*
มัธยมศึกษาปลายหรือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.319			-	0.314*	0.252*
ปริญญาตรี	4.005				-	-0.062
สูงกว่าปริญญาตรี	4.067					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างกัน กับนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีและปริญญาโท ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่ากับปริญญาตรีและปริญญาโท ก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นกัน ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.493$)

ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านความสวยงามและความสะอาด	\bar{X}	4.243	4.620	4.552	4.166	4.093
ประถมศึกษา	4.243	-	-0.377*	-0.309*	0.077	0.150
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.620		-	0.068	0.453*	0.527*
มัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.552			-	0.386*	0.459*
ปริญญาตรี	4.166				-	0.073
สูงกว่าปริญญาตรี	4.093					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาด แตกต่างกับ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับปริญญาตรีและปริญญาโท แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่ากับปริญญาตรีและปริญญาโท ก็มีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.620$)

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามการศึกษาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ปลายหรือ อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ด้านการประชาสัมพันธ์	\bar{X}	4.391	4.459	4.326	3.978	3.920
ประถมศึกษา	4.391	-	-0.068	0.065	0.413*	0.471*
มัธยมศึกษาตอนต้น	4.459		-	0.132	0.481*	0.539*
มัธยมศึกษาปลายหรือ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.326			-	0.348*	0.406*
ปริญญาตรี	3.978				-	0.058
สูงกว่าปริญญาตรี	3.920					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ ต่างต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับปริญญาตรีและปริญญาโท ต่างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่ากับปริญญาตรีและปริญญาโท ก็มีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.459$)

4. ปัจจัยทางด้านสถานภาพที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานักเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานักเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานักเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานักเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA)

ความพึงพอใจ		สถานะภาพ				
		df	SS	MS	F-test	Sig.
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	Between Groups	2	2.284	1.142	12.953	0.000*
	Within Groups	397	34.996	.088		
	Total	399	37.280			
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	Between Groups	2	2.854	1.427	12.587	0.000*
	Within Groups	397	45.005	.113		
	Total	399	47.859			
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	Between Groups	2	.036	.018	.068	0.935
	Within Groups	397	105.694	.266		
	Total	399	105.730			
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	Between Groups	2	9.083	4.541	24.553	0.000*
	Within Groups	397	73.432	.185		
	Total	399	82.515			
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	Between Groups	2	2.073	1.037	8.103	0.000*
	Within Groups	397	50.783	.128		
	Total	399	52.856			
ด้านความสวยงามและความสะอาด	Between Groups	2	23.982	11.991	80.619	0.000*
	Within Groups	397	59.049	.149		
	Total	399	83.032			
ด้านการประชาสัมพันธ์	Between Groups	2	1.553	.776	3.624	0.028*
	Within Groups	397	85.054	.214		
	Total	399	86.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา

2019 (โควิด 19) ส่วนใหญ่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยกเว้นด้านการคมนาคมและการเดินทาง นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	\bar{X}	4.476	4.626	4.407
โสด	4.476	-	-0.150*	0.069
สมรส	4.626		-	0.219*
หย่าร้าง	4.407			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ แตกต่างกับกับนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสกับสถานภาพหย่าร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส มีความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.626$)

ตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	\bar{X}	4.518	4.335	4.415
โสด	4.518	-	0.183*	0.103
สมรส	4.335		-	-0.080
หย่าร้าง	4.415			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม แตกต่างกับ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.518$)

ตารางที่ 4.39 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
ด้านการคมนาคมและ การเดินทาง	\bar{X}	4.076	4.065	4.104
โสด	4.076	-	0.111	-0.028
สมรส	4.065		-	-0.039
หย่าร้าง	4.104			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่ทุกสถานภาพ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่าร้าง มีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.104$)

ตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัย และการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19	\bar{X}	4.316	3.994	4.096
โสด	4.316	-	0.322*	0.220*
สมรส	3.994		-	-0.102
หย่าร้าง	4.096			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสและหย่าร้าง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.316$)

ตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	4.179	4.034	4.237
โสด	4.179	-	0.145*	-0.058
สมรส	4.034		-	-0.203*
หย่าร้าง	4.237			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิรมิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสมีความพึงพอใจแตกต่างกันกับสถานภาพหย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่าร้าง มีความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.237$)

ตารางที่ 4.42 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
ด้านความสวยงามและความสะอาด	\bar{X}	4.489	3.963	4.156
โสด	4.489	-	0.526*	0.333*
สมรส	3.963		-	-0.193*
หย่าร้าง	4.156			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวทุกสถานภาพ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.489$)

ตารางที่ 4.43 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามสถานภาพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

สถานะภาพ		โสด	สมรส	หย่าร้าง
ด้านการประชาสัมพันธ์	\bar{X}	4.170	4.035	4.104
โสด	4.170	-	0.135*	0.066
สมรส	4.035		-	-0.069
หย่าร้าง	4.104			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกับกับนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.170$)

5. ปัจจัยทางด้านภูมิฐานะที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิฐานะที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิฐานะที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิฐานะที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิฐานะที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.44 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA)

ความพึงพอใจ		ภูมิลำเนา			F-test	Sig.
		df	SS	MS		
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	Between Groups	4	1.960	.490	5.481	0.000*
	Within Groups	395	35.320	.089		
	Total	399	37.280			
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	Between Groups	4	11.836	2.959	32.447	0.000*
	Within Groups	395	36.023	.091		
	Total	399	47.859			
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	Between Groups	4	10.182	2.545	10.523	0.000*
	Within Groups	395	95.548	.242		
	Total	399	105.730			
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	Between Groups	4	16.365	4.091	24.430	0.000*
	Within Groups	395	66.150	.167		
	Total	399	82.515			
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	Between Groups	4	7.625	1.906	16.647	0.000*
	Within Groups	395	45.231	.115		
	Total	399	52.856			
ด้านความสวยงามและความสะอาด	Between Groups	4	28.278	7.069	50.999	0.000*
	Within Groups	395	54.754	.139		
	Total	399	83.032			
ด้านการประชาสัมพันธ์	Between Groups	4	13.026	3.257	17.482	0.000*
	Within Groups	395	73.580	.186		
	Total	399	86.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส

โคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.45 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ภูมิลำเนา		ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	\bar{X}	4.455	4.566	4.544	4.559	4.639
ภาคกลาง	4.455	-	-0.111*	-0.089	-0.104	-0.184*
ภาคเหนือ	4.566		-	0.022	0.007	-0.073
ภาคใต้	4.544			-	-0.015	-0.095
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.559				-	-0.080
ภาคตะวันออก	4.639					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.639)

ตารางที่ 4.46 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ภูมิภาค	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	4.619	4.231	4.333	4.338	4.310
ภาคกลาง	-	0.388*	0.286*	0.281*	0.309*
ภาคเหนือ		-	-0.102	-0.107	-0.079
ภาคใต้			-	-0.005	0.023
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				-	0.028
ภาคตะวันออก					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.639$)

ตารางที่ 4.47 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ภูมิภาค		ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	\bar{X}	4.154	3.843	4.322	3.807	4.197
ภาคกลาง	4.154	-	0.311*	-0.168	0.347*	-0.043
ภาคเหนือ	3.843		-	-0.479*	0.036	-0.354
ภาคใต้	4.322			-	0.515*	0.0125
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.807				-	-0.390*
ภาคตะวันออก	4.197					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.47 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือกับภาคใต้ ภาคใต้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ มีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.322$)

ตารางที่ 4.48 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัย และการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิลำเนาโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ภูมิลำเนา		ภาค กลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ
ด้านความปลอดภัยและ การป้องกันการระบาดของ โรคโควิด 19	\bar{X}	4.329	4.270	4.211	3.800	3.842
ภาคกลาง	4.329	-	0.059	0.118	0.529*	0.487*
ภาคเหนือ	4.270		-	0.059	0.470*	0.428*
ภาคใต้	4.211			-	0.411*	0.369*
ภาคตะวันออก	3.800				-	-0.042
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.842					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือกับภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้กับภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.329)

ตารางที่ 4.49 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ภูมิภาค		ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	4.242	3.989	4.244	4.241	3.919
ภาคกลาง	4.242	-	0.253*	-0.002	0.001	0.323*
ภาคเหนือ	3.989		-	-0.255*	-0.252*	0.070
ภาคใต้	4.244			-	0.003	0.325*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.919					-
ภาคตะวันออก	4.241					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมถึงนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือกับภาคใต้และภาคตะวันออก ภาคใต้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ มีความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.244$)

ตารางที่ 4.50 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ภูมิภาค		ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก
ด้านความสวยงามและความสะอาด	\bar{X}	4.553	4.009	4.111	3.890	4.110
ภาคกลาง	4.553	-	0.544*	0.442*	0.663*	0.443*
ภาคเหนือ	4.009		-	-0.102	0.119	-0.101
ภาคใต้	4.111			-	0.221*	0.001
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.110				-	-0.220
ภาคตะวันออก	3.890					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาด ต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.553$)

ตารางที่ 4.51 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

ภูมิภาค	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ด้านการประชาสัมพันธ์	\bar{X}	4.291	3.919	4.211	3.924	3.929
ภาคกลาง	4.291	-	0.372*	0.080	0.367*	0.362*
ภาคเหนือ	3.919		-	-0.292*	-0.005	-0.010
ภาคใต้	4.211			-	0.287*	0.282*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.924				-	-0.005
ภาคตะวันออก	3.929					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.51 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกับกับนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือกับภาคใต้ ภาคใต้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง มีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.291)

6. ปัจจัยทางด้านอาชีพที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.52 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA)

ความพึงพอใจ	อาชีพ					
		df	SS	MS	F-test	Sig.
ด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์	Between Groups	6	7.096	1.183	15.399	0.000*
	Within Groups	393	30.184	.077		
	Total	399	37.280			
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	Between Groups	6	9.753	1.625	16.764	0.000*
	Within Groups	393	38.106	.097		
	Total	399	47.859			
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	Between Groups	6	19.754	3.292	15.049	0.000*
	Within Groups	393	85.976	.219		
	Total	399	105.730			
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	Between Groups	6	10.579	1.763	9.632	0.000*
	Within Groups	393	71.936	.183		
	Total	399	82.515			
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	Between Groups	6	11.895	1.982	19.020	0.000*
	Within Groups	393	40.961	.104		
	Total	399	52.856			
ด้านความสวยงามและความสะอาด	Between Groups	6	11.428	1.905	10.454	0.000*
	Within Groups	393	71.604	.182		
	Total	399	83.032			
ด้านการประชาสัมพันธ์	Between Groups	6	12.842	2.140	11.403	0.000*
	Within Groups	393	73.765	.188		
	Total	399	86.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.52 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา

2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.53 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อาชีพ	รับราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐ วิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เกษตรกร	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ	
ด้านโบราณสถาน และประวัติศาสตร์	\bar{X} 4.310	4.563	4.563	4.596	4.733	4.389	4.100	
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.310	-	-0.253*	-0.253*	-0.286*	-0.423*	-0.079	0.210
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.563	-	0.000	-0.033	-0.170*	-0.174*	0.463*	
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.563	-	-	-0.033	-0.170*	-0.174*	0.463*	
เกษตรกร	4.596	-	-	-	-0.137*	0.207*	0.496*	
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.733	-	-	-	-	0.344*	0.633*	
รับจ้างทั่วไป	4.389	-	-	-	-	-	0.289*	
อื่น ๆ	4.100	-	-	-	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.53 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยงที่รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญเชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ แตกต่างกับนักท่องเที่ยงที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกรรมและประกอบธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยงที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจกับผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไปและอื่น ๆ นักท่องเที่ยงที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนกับผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไปและอื่น ๆ นักท่องเที่ยงที่ทำเกษตรกรรมกับผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไปและอื่น ๆ นักท่องเที่ยงที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไปและอื่น ๆ และคู่สุดท้ายระหว่างนักท่องเที่ยงที่รับจ้างทั่วไปกับอื่น ๆ มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยงมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยงที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.733$)

ตารางที่ 4.54 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อาชีพ	รับราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เกษตรกร	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ	
ด้านคุณค่าทาง ศาสนาและ พิธีกรรม	\bar{X}	4.441	4.688	4.564	4.168	4.324	4.295	4.100
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.441	-	-0.247*	-0.123*	0.273*	0.117*	0.146	0.341
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.688	-	-	0.123*	0.520*	0.364*	0.393*	0.588*
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.564	-	-	-	0.396*	0.240*	0.269*	0.464*
เกษตรกร	4.168	-	-	-	-	-0.156*	-0.127	0.068
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.324	-	-	-	-	-	0.029	0.224
รับจ้างทั่วไป	4.295	-	-	-	-	-	-	0.195
อื่น ๆ	4.100	-	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.54 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกรและประกอบธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจกับพนักงานเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไปและอื่น ๆ นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนกับเกษตรกร ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไปและอื่น ๆ นักท่องเที่ยวที่ทำเกษตรกรรมกับผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.688)

ตารางที่ 4.55 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อาชีพ	รับราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เกษตร กรรม	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ	
ด้านการคมนาคม และ การเดินทาง	\bar{X}	4.331	4.181	3.821	4.125	4.343	4.137	4.000
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.331	-	0.150	0.510*	0.206*	-0.012	0.194	0.331
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.181		-	0.360*	0.056	-0.162	0.044	0.181
พนักงาน บริษัทเอกชน	3.821			-	-0.304*	-0.522*	-0.316*	-0.179
เกษตรกรรม	4.125				-	-0.218*	-0.012	0.125
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.343					-	0.206	0.343
รับจ้างทั่วไป	4.137						-	0.137
อื่น ๆ	4.000							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.55 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนและเกษตรกรกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจกับพนักงานเอกชน นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนกับเกษตรกรกรรม ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป นักท่องเที่ยวที่ทำเกษตรกรรมกับผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.343)

ตารางที่ 4.56 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัย และการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อาชีพ		รับราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เกษตรกร	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ
ด้านความปลอดภัย และการป้องกันการ ระบาดของโรค โควิด 19	\bar{X}	4.198	4.450	4.158	4.446	4.014	3.779	4.000
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.198	-	-0.252*	0.040	-0.248*	0.184*	0.419*	0.198
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.450		-	0.292*	0.004	0.436*	0.671*	0.450
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.158			-	-0.288*	0.144	0.379*	0.158
เกษตรกร	4.446				-	0.432*	0.667*	0.446
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.014					-	0.235*	0.014
รับจ้างทั่วไป	3.779						-	-0.221
อื่น ๆ	4.000							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.56 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม ผู้ประกอบธุรกิจ

ส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจกับพนักงานเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนกับเกษตรกรและรับจ้างทั่วไป นักท่องเที่ยวที่ทำเกษตรกรรมกับผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัวและรับจ้างทั่วไป นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.450$)

ตารางที่ 4.57 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญเชษฐวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อาชีพ	รับราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เกษตร กรรม	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ	
ด้านการอำนวยความสะดวกและ สิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X} 4.368	4.381	4.047	4.089	4.076	3.695	4.000	
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.368	-	-0.013	0.321*	0.279*	0.292*	0.673*	0.368
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.381	-	0.334*	0.292*	0.305*	0.686*	0.381	
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.047	-	-	-0.042	-0.029	0.352*	0.047	
เกษตรกร	4.089	-	-	-	0.013	0.384*	0.089	
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.076	-	-	-	-	0.381*	0.076	
รับจ้างทั่วไป	3.695	-	-	-	-	-	-0.305	
อื่น ๆ	4.000	-	-	-	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.57 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหว้าวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกรรม ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจกับพนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกรรม ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนกับรับจ้างทั่วไป นักท่องเที่ยวที่ทำเกษตรกรรมกับรับจ้างทั่วไป นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการส่วนตัวกับรับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.381$)

ตารางที่ 4.58 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อาชีพ		รับราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เกษตรกร	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ
ด้านความสวยงาม และความสะอาด	\bar{X}	4.462	4.700	4.162	4.289	4.267	4.095	4.100
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.462	-	-0.238*	0.300*	0.173*	0.195*	0.367*	0.362
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.700		-	0.528*	0.411*	0.433*	0.605*	0.600
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.162			-	-0.127	-0.105	0.067	0.062
เกษตรกร	4.289				-	0.022	0.194	0.189
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	4.267					-	0.172	0.167
รับจ้างทั่วไป	4.095						-	-0.005
อื่น ๆ	4.100							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.58 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาด แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจกับพนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.700$)

ตารางที่ 4.59 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามอาชีพโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

อาชีพ		รับราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท เอกชน	เกษตรกร	ประกอบ ธุรกิจ ส่วนตัว	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ
ด้านการ ประชาสัมพันธ์	\bar{X}	4.361	4.450	4.057	3.929	3.990	3.905	4.000
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	4.361	-	-0.089	0.304*	0.432*	0.370*	0.456*	0.361
พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.450		-	0.393*	0.521*	0.460*	0.545*	0.450
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.057			-	0.128	0.067	0.152	0.057
เกษตรกร	3.929				-	-0.061	0.024	-0.071
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	3.990					-	0.085	-0.010
รับจ้างทั่วไป	3.905						-	-0.095
อื่น ๆ	4.000							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.59 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่รับราชการ/พนักงานของรัฐ มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจกับพนักงานบริษัทเอกชน เกษตรกร ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ พบว่านักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.450$)

7. ปัจจัยทางด้านรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญึงเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญึงเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญึงเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญึงเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.60 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวีวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA)

ความพึงพอใจ		รายได้				
		df	SS	MS	F-test	Sig.
ด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์	Between Groups	5	10.348	2.070	30.275	0.000*
	Within Groups	394	26.932	.068		
	Total	399	37.280			
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	Between Groups	5	11.041	2.208	23.631	0.000*
	Within Groups	394	36.818	.093		
	Total	399	47.859			
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	Between Groups	5	9.799	1.960	8.049	0.000*
	Within Groups	394	95.931	.243		
	Total	399	105.730			
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19	Between Groups	5	8.027	1.605	8.492	0.000*
	Within Groups	394	74.488	.189		
	Total	399	82.515			
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	Between Groups	5	5.291	1.058	8.766	0.000*
	Within Groups	394	47.565	.121		
	Total	399	52.856			
ด้านความสวยงามและความสะอาด	Between Groups	5	25.194	5.039	34.324	0.000*
	Within Groups	394	57.838	.147		
	Total	399	83.032			
ด้านการประชาสัมพันธ์	Between Groups	5	12.681	2.536	13.517	0.000*
	Within Groups	394	73.925	.188		
	Total	399	86.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.60 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.61 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

รายได้	\bar{X}	น้อยกว่า	10,001 –	20,001–	30,001–	40,001–	มากกว่า
		10,000	20,000	30,000	40,000	50,000	50,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	\bar{X}	4.376	4.508	4.548	4.826	4.000	4.067
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.376	-	-0.132*	-0.172*	-0.450*	0.376*	0.309*
10,001 – 20,000 บาท	4.508		-	-0.040	-0.318*	0.508*	0.441*
20,001 – 30,000 บาท	4.548			-	-0.278*	0.548*	0.481*
30,001 – 40,000 บาท	4.826				-	0.826*	0.759*
40,001 – 50,000 บาท	4.000					-	-0.067
มากกว่า 50,000 บาท	4.067						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.61 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันทุกกลุ่ม มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท กับ 20,001 -30,000 บาท และ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 40,001 – 50,000 บาท กับ มากกว่า 50,000 บาท ขึ้นไปนั้น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.826)

ตารางที่ 4.62 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

รายได้		น้อยกว่า	10,001–	20,001–	30,001–	40,001–	มากกว่า
		10,000	20,000	30,000	40,000	50,000	50,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	\bar{X}	4.494	4.629	4.243	4.309	4.467	4.200
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.494	-	-0.135*	0.251*	0.185*	0.027	0.294
10,001 – 20,000 บาท	4.629		-	0.386*	0.320*	0.162*	0.429*
20,001 – 30,000 บาท	4.243			-	-0.066	-0.224*	0.043
30,001 – 40,000 บาท	4.309				-	-0.158*	0.109
40,001 – 50,000 บาท	4.467					-	0.267
มากกว่า 50,000 บาท	4.200						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.62 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท 20,001 -30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท กับ 20,001 -30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท 40,001 – 50,000 บาท และ มากกว่า 50,000 บาท นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท ต่อเดือนกับ 30,001- 40,000 บาท และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท กับ 40,001 - 50,000 บาท นั้น นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท ต่อเดือน มีความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.629)

ตารางที่ 4.63 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้ได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

รายได้	\bar{X}	น้อยกว่า	10,001–	20,001–	30,001–	40,001–	มากกว่า
		10,000	20,000	30,000	40,000	50,000	50,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ด้านการคมนาคมและ การเดินทาง	\bar{X}	4.232	4.096	3.843	4.279	4.067	4.067
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.232	-	0.136	0.389*	-0.047	0.165	0.165
10,001 – 20,000 บาท	4.096		-	0.253*	-0.183*	0.029	0.029
20,001 – 30,000 บาท	3.843			-	-0.436*	-0.224	-0.224
30,001 – 40,000 บาท	4.279				-	0.212	0.212
40,001 – 50,000 บาท	4.067					-	0.000
มากกว่า 50,000 บาท	4.067						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.63 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทางแตกต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 -30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท กับ 20,001 -30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนกับ 30,001- 40,000 บาท มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.279)

ตารางที่ 4.64 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัย และการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

รายได้		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001– 20,000 บาท	20,001– 30,000 บาท	30,001– 40,000 บาท	40,001– 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท
ด้านความปลอดภัยและการ ป้องกันการระบาดของโรค โควิด 19	\bar{X}	4.229	4.321	4.174	3.894	3.983	4.000
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.229	-	-0.092	0.055	0.335*	0.246	0.229
10,001 – 20,000 บาท	4.321		-	0.147*	0.427*	0.338*	0.321
20,001 – 30,000 บาท	4.174			-	0.280*	0.191	0.174
30,001 – 40,000 บาท	3.894				-	-0.089	-0.106
40,001 – 50,000 บาท	3.983					-	-0.017
มากกว่า 50,000 บาท	4.000						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 30,001 -40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท กับ 20,001 -30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท และ 40,001- 50,000 บาท นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาทต่อเดือนกับ 30,001- 40,000 บาท มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.321)

ตารางที่ 4.65 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

รายได้		น้อยกว่า	10,001–	20,001–	30,001–	40,001–	มากกว่า
		10,000	20,000	30,000	40,000	50,000	50,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ด้านการอำนวยความสะดวก และสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	4.347	4.156	4.072	3.970	4.017	3.933
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.347	-	0.191*	0.275*	0.377*	0.330*	0.414*
10,001 – 20,000 บาท	4.156		-	0.084	0.186*	0.138	0.223
20,001 – 30,000 บาท	4.072			-	0.102	0.055	0.139
30,001 – 40,000 บาท	3.970				-	-0.047	0.037
40,001 – 50,000 บาท	4.017					-	0.084
มากกว่า 50,000 บาท	3.933						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.65 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท กับ 30,001 -40,000 บาท มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอื่น ๆ นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่
มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.347)

ตารางที่ 4.66 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

รายได้		น้อยกว่า	10,001–	20,001–	30,001–	40,001–	มากกว่า
		10,000	20,000	30,000	40,000	50,000	50,000
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ด้านความสวยงามและความสะอาด	\bar{X}	4.521	4.503	3.937	4.174	4.133	4.133
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.521	-	0.018	0.584*	0.347*	0.388*	0.388
10,001 – 20,000 บาท	4.503		-	0.566*	0.329*	0.370*	0.370
20,001 – 30,000 บาท	3.937			-	-0.237*	-0.196	-0.196
30,001 – 40,000 บาท	4.174				-	0.041	0.041
40,001 – 50,000 บาท	4.133					-	0.000
มากกว่า 50,000 บาท	4.133						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.66 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาดแตกต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 -30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท และ 40,001-50,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท กับ 20,001 -30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท และ 40,001- 50,000 บาท นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 -30,000 บาท กับ 30,001 – 40,000 บาท มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.521)

ตารางที่ 4.67 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามรายได้โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

รายได้		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001– 20,000 บาท	20,001– 30,000 บาท	30,001– 40,000 บาท	40,001– 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท
ด้านการประชาสัมพันธ์	\bar{X}	4.391	4.215	3.922	3.928	4.033	4.133
น้อยกว่า 10,000 บาท	4.391	-	0.176*	0.469*	0.463*	0.358*	0.258
10,001 – 20,000 บาท	4.215		-	0.293*	0.287*	0.182	0.082
20,001 – 30,000 บาท	3.922			-	-0.006	-0.111	-0.211
30,001 – 40,000 บาท	3.928				-	-0.105	-0.205
40,001 – 50,000 บาท	4.033					-	-0.100
มากกว่า 50,000 บาท	4.133						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.67 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ ต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 -20,000 บาท 20,001 -30,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท และ 40,001- 50,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมไปถึงนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท กับ 20,001 -30,000 บาท และ 30,001 – 40,000 บาท มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ นักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.391)

8. ปัจจัยทางด้านจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญ์เชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4.68 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (One-way ANOVA)

ความพึงพอใจ		จำนวนครั้งที่มาเที่ยว			F-test	Sig.
		df	SS	MS		
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	Between Groups	3	2.671	.890	10.187	0.000*
	Within Groups	396	34.609	.087		
	Total	399	37.280			
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	Between Groups	3	10.438	3.479	36.821	0.000*
	Within Groups	396	37.421	.094		
	Total	399	47.859			
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	Between Groups	3	11.442	3.814	16.018	0.000*
	Within Groups	396	94.288	.238		
	Total	399	105.730			
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโควิด 19	Between Groups	3	9.099	3.033	16.360	0.000*
	Within Groups	396	73.416	.185		
	Total	399	82.515			
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	Between Groups	3	5.779	1.926	16.204	0.000*
	Within Groups	396	47.077	.119		
	Total	399	52.856			
ด้านความสวยงามและความสะอาด	Between Groups	3	22.586	7.529	49.322	0.000*
	Within Groups	396	60.446	.153		
	Total	399	83.032			
ด้านการประชาสัมพันธ์	Between Groups	3	14.413	4.804	26.352	0.000*
	Within Groups	396	72.194	.182		
	Total	399	86.606			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.68 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การ

ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.69 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว	ครั้งแรก	จำนวน 1 – 3 ครั้ง	จำนวน 4 – 6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง	
					\bar{X}
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	4.393	4.507	4.554	4.650	
ครั้งแรก	4.393	-	-0.114*	-0.161*	-0.257*
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	4.507	-	-0.047	-0.143*	
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	4.554		-	-0.096*	
มากกว่า 6 ครั้ง	4.650			-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.69 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว จำนวน 1-3 ครั้ง กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว จำนวน 4-6 ครั้ง มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง มีความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.650)

ตารางที่ 4.70 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว	ครั้งแรก	จำนวน			
		1 – 3 ครั้ง	4 – 6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง	
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	\bar{X}	4.539	4.623	4.246	4.324
ครั้งแรก	4.539	-	-0.084*	0.293*	0.215*
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	4.623	-	-	0.377*	0.299*
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	4.246	-	-	-	-0.078
มากกว่า 6 ครั้ง	4.324	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.70 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว จำนวน 4 - 6 ครั้ง กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว 1- 3 ครั้ง มีความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.623)

ตารางที่ 4.71 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทางในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว		ครั้งแรก	จำนวน		
			1 – 3 ครั้ง	4 – 6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ด้านการคมนาคมและ การเดินทาง	\bar{X}	4.287	4.049	3.842	4.229
ครั้งแรก	4.287	-	0.238*	0.445*	0.058
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	4.049		-	0.202*	-0.180*
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	3.842			-	-0.387*
มากกว่า 6 ครั้ง	4.229				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.71 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก มีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทาง เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.287$)

ตารางที่ 4.72 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความปลอดภัย และการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี(LSD)

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว		ครั้งแรก	จำนวน	จำนวน	มากกว่า
			1 – 3 ครั้ง	4 – 6 ครั้ง	6 ครั้ง
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19	\bar{X}	4.259	4.349	4.123	3.926
ครั้งแรก	4.259	-	-0.090	0.136*	0.333*
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	4.349		-	0.226*	0.423*
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	4.123			-	0.197*
มากกว่า 6 ครั้ง	3.926				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.72 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว 1- 3 ครั้ง มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว 1-3 ครั้ง มีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 เฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.287)

ตารางที่ 4.73 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี(LSD)

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว		ครั้งแรก	จำนวน	จำนวน	มากกว่า
			1 – 3 ครั้ง	4 – 6 ครั้ง	6 ครั้ง
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{X}	4.341	4.142	4.062	3.982
ครั้งแรก	4.341	-	0.199*	0.279*	0.359*
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	4.142		-	0.080	0.160*
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	4.062			-	0.080
มากกว่า 6 ครั้ง	3.982				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.73 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวจำนวน 1-3 ครั้ง กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว 4- 6 ครั้ง และ นักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวจำนวน 4-6 ครั้ง กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก มีความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.341$)

ตารางที่ 4.74 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว		ครั้งแรก	จำนวน		
			1 – 3 ครั้ง	4 – 6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ด้านความสวยงามและความสะอาด	\bar{X}	4.560	4.455	3.963	4.176
ครั้งแรก	4.560	-	0.105	0.597*	0.384*
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	4.455		-	0.492*	0.279*
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	3.963			-	-0.213*
มากกว่า 6 ครั้ง	4.176				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.74 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว 1 - 3 ครั้ง มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก มีความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.560$)

ตารางที่ 4.75 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวโดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี (LSD)

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว		ครั้งแรก	จำนวน 1 – 3 ครั้ง	จำนวน 4 – 6 ครั้ง	มากกว่า 6 ครั้ง
ด้านการประชาสัมพันธ์	\bar{X}	4.414	4.187	3.910	3.965
ครั้งแรก	4.414	-	0.227*	0.504*	0.449*
จำนวน 1 – 3 ครั้ง	4.187		-	0.277*	0.222*
จำนวน 4 – 6 ครั้ง	3.910			-	-0.055
มากกว่า 6 ครั้ง	3.965				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.75 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยว 4-6 ครั้ง กับนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวครั้งแรก มีความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ เฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.414$)

9. ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลที่ต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบ

H_0 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีการรับรู้ข้อมูลที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีการรับรู้ข้อมูลที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ α เท่ากับ 0.05 และทำการเปรียบเทียบกับค่า Sig. ของแต่ละปัจจัย ถ้าค่า Sig. มากกว่า α ก็จะ ยอมรับ H_0 แสดงว่า ความพึง

พอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีการรับรู้ข้อมูลที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน และถ้าค่า Sig. น้อยกว่า α ก็จะ ยอมรับ H_1 แสดงว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีการรับรู้ข้อมูลที่ต่างกัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.76 ผลการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธี (T-Test)

ความพึงพอใจ	เพศ	N	\bar{X}	S.D.	T-test	Sig. (2-tailed)
1. ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์	เคย	162	4.50	0.276	-2.651	0.010*
	ไม่เคย	238	4.63	0.400		
2. ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม	เคย	162	4.48	0.353	-4.222	0.000*
	ไม่เคย	238	4.32	0.278		
3. ด้านการคมนาคมและการเดินทาง	เคย	162	4.03	0.508	-3.558	0.001*
	ไม่เคย	238	4.27	0.506		
4. ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรค โควิด 19	เคย	162	4.24	0.442	4.620	0.000*
	ไม่เคย	238	3.98	0.451		
5. ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก	เคย	162	4.17	0.331	2.984	0.004*
	ไม่เคย	238	3.99	0.464		
6. ด้านความสวยงามและความสะอาด	เคย	162	4.32	0.494	3.197	0.002*
	ไม่เคย	238	4.20	0.191		
7. ด้านการประชาสัมพันธ์	เคย	162	4.15	0.470	2.469	0.014*
	ไม่เคย	238	4.00	0.427		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.76 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของ

ไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีเคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้จากการวิจัยได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมาก ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1. เสนอให้ทางวัดเพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย อาทิเช่น Facebook, Instagram, และ Youtube เพื่อเพิ่มการรับรู้ของข้อมูลจากทางวัดและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เสนอให้เพิ่มมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ให้เข้มงวด เพราะมีประชาชนและนักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่วัดจำนวนมาก โดยเน้นไปที่กลุ่มผู้ชายของในวัด เช่น กลุ่มหาบเร่ขายของ รถพ่วงขายของต่าง ๆ และเน้นไปบริเวณที่จอดรถ ห้องน้ำและที่พักคอย
3. เสนอให้มีป้ายแนะนำและเล่าประวัติของวัดให้มีโดยรอบวัดและมีจำนวนที่มากขึ้น
4. เสนอให้เพิ่มป้ายบอกทางมาที่วัดและจุดจอดรถ ซึ่งมีจำนวนน้อย เพื่ออำนวยความสะดวกเดินทางและสะดวกยิ่งขึ้น
5. เสนอให้มีการทำนุบำรุงและทำความสะอาดอาคาร โบสถ์และสถานที่ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อความสะอาดและความสวยงาม จะทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจทุกครั้งที่มาเที่ยวและสักการะที่วัด

ผลงานวิจัยในครั้งนี้ ได้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต่างกันมีระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันในหลายประเด็นในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ซึ่งได้แสดงในตารางที่ข้างต้นแล้วนั้น ทำให้สรุปได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวนมากยังให้ความสำคัญกับการเดินทางมาเที่ยววัดวาอารามและสถานที่ที่มีประวัติศาสตร์และเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา ถึงแม้จะมีบางประเด็นที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่พอใจหรือไม่สะดวกในการมาเที่ยวที่วัด การวิจัยที่ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหารนั้น จะช่วยให้ทางวัดเข้าใจประเด็นที่ควรนำไปพัฒนาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ เพื่อเพิ่มความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ที่อันตรายถึงชีวิตหากได้รับเชื้อเข้าร่างกาย ซึ่งทางวัดพนัญเชิงวรวิหาร และวัดอื่นควรให้ความใส่ใจ

และควรมีคณะกรรมการจัดการให้ดี เพราะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยจากหลากหลายภูมิภาคเดินทางมาเที่ยวที่วัดและอาจมีเชื้อที่สามารถแพร่เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในได้ นั้นจะทำให้ทั้งพระ เณร คนขายของ และนักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ คิดเชื่อได้

โดยสรุป ผลงานวิจัยนี้จะสามารถชี้แนวทางกับวัดพญางิ้วหว้า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ได้ว่า นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน มีความพึงพอใจด้านใดมากหรือน้อย รวมไปถึงปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันนั้น จะช่วยให้วัดทราบถึงข้อมูลต่างๆของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่หลากหลายที่ได้เดินทางมาเที่ยวที่วัดพญางิ้วหว้า มีความคิดและพึงพอใจต่างกันอย่างไร จะทำให้วัดสามารถพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไข ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่ำ ซึ่งวัดจะมีแนวทางที่ชัดเจนทำให้พัฒนาได้เร็วยิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อวัด ชุมชนและนักท่องเที่ยวทุกคนต่อไป

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) โดยเก็บข้อมูลด้วยการออกชุดแบบสอบถาม ที่ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 ตัวอย่าง และเลือกสถานที่ท่องเที่ยว คือ วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแบบ (Simple Random Sampling) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ดังมีผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

5.1.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

5.1.3 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

5.2.1 ลักษณะประชากรของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกัน

5.3 อภิปรายผลการศึกษา

5.4 การนำผลการศึกษาไว้ใช้

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

ผลการศึกษาข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำนวน 400 คน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 31- 40 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ 10,000-20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวจำนวน 1 – 3 ครั้ง และเคยได้ข้อมูลข่าวสารมาจากหลายช่องทาง

5.1.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) มีผลการศึกษา

ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) พบว่า ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม และด้านความสวยงามและความสะอาด ได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุดจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนปัจจัยด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ ได้รับความพึงพอใจในระดับมากจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์ มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจและประทับใจด้าน โบราณสถานและประวัติศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านความสวยงามและความสะอาด ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการคมนาคมและการเดินทาง ตามลำดับ สรุปได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจและประทับใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์มากที่สุด และนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทางน้อยที่สุด

5.1.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามปัจจัยหลายด้านต่าง ๆ มีผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

5.1.3.1 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ พบว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านนี้ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์สูงสุด มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรสมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ระหว่าง 30,000 – 40,000 บาท เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติน้อยที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีสถานภาพหย่าร้าง มาจากภาคกลาง ทำงานพาร์ทไทม์ หรือไม่มีงานทำ มีรายได้ 40,000-50,000 บาท มาเที่ยวเป็นครั้งแรกและเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาแล้ว

5.1.3.2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศหญิงมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านนี้ ซึ่ง นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมสูงสุด มีอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานะภาพโสดมาจากภาคกลาง เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน เคยมาเที่ยว 1-3 ครั้ง และเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาแล้ว ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมน้อยที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 41-50 ปี มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีสถานะสมรสมาจากภาคเหนือ ทำงานพาร์ทไทม์ หรือไม่มีอาชีพ มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท เคยมาเที่ยวแล้ว 4-6 ครั้ง และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน

5.1.3.3 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพญางิ้วหวารวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการคมนาคมและการเดินทาง พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านนี้ ซึ่ง นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทางสูงสุด มีอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานภาพหย่าร้าง มาจากภาคใต้ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน มาเที่ยวครั้งแรกและไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทางน้อยที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 41-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานะภาพสมรส มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ 20,001–30,000 บาทต่อเดือน มาเที่ยวแล้ว 4-6 ครั้งและเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาแล้ว

5.1.3.4 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรค โควิด 19 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเพศหญิงมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านนี้ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรค โควิด 19 สูงสุด มีอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีสถานภาพโสด เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน เคยมาเที่ยว 1-3 ครั้ง และเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาแล้ว ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรค โควิด 19 น้อยที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 41-50 ปี มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาทต่อเดือน เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน

5.1.3.5 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านนี้ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก สูงสุด มีอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานภาพหย่าร้าง มาจากภาคใต้ เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ น้อยกว่า 10,000 บาท มาเที่ยวเป็นครั้งแรก และเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก น้อยที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้มากกว่า 50,000 บาท เคยมาเที่ยวมากกว่า 6 ครั้ง และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน

5.1.3.6 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยว วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความสวยงามและความสะอาด พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศหญิงมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านนี้ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด สูงสุด มีอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานภาพโสด มาจากภาคกลาง เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มาเที่ยวครั้งแรก และเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาแล้ว ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านความสวยงามและความสะอาด น้อยที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 41-50 ปี มีการศึกษาระดับสูง

กว่าปริญญาตรี มีสถานะภาพสมรส มาจากภาคตะวันออก มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาทต่อเดือน มาเที่ยวแล้ว 4 – 6 ครั้ง และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน

5.1.3.7 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านนี้ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มีก่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ สูงสุด มีอายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานะภาพโสด มาจากภาคกลาง เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน มาเที่ยวครั้งแรก และเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาแล้ว ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการประชาสัมพันธ์ น้อยที่สุด คือนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 41-50 ปี มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีสถานะภาพสมรส มาจากภาคเหนือ มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาทต่อเดือน มาเที่ยวแล้ว 4 – 6 ครั้ง และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาก่อน

5.2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

5.2.1 ลักษณะประชากรของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.2.1.1 นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ในด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความสวยงามและความสะอาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่นคือด้านการประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความ

สวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.4 นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ส่วนใหญ่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยกเว้นด้านการคมนาคมและการเดินทาง นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.5 นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H_1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.6 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญานัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้าน

คุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.7 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.8 นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.1.9 นักท่องเที่ยวที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) แตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรคโควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสวยงามและความสะอาด และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยมีค่า Sig. น้อยกว่าค่า α แสดงว่า ต้องยอมรับ H1 นั่นคือนักท่องเที่ยวที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ซึ่งผลที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลให้ชัดเจน สรุปได้ดังนี้

5.3.1 ผลการศึกษาข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำนวน 400 คน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 31- 40 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ 10,000-20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวจำนวน 1 – 3 ครั้ง และเคยได้ข้อมูลข่าวสารมาจากหลายช่องทาง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2562) ในรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการจัดทำตัวชี้วัดภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและสำรวจทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ที่มีผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 209 ราย พบว่า ในภาพรวม เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 70.3 ต่อ ร้อยละ 29.7) มีอายุอยู่ในช่วง 35-44 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 88.0) มากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 64.6) มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง/ พนักงานเอกชน มากที่สุด (ร้อยละ 40.2) มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 30,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 56.9) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาคือ อยู่ในวัยทำงาน ฐานะการเงินอยู่ในระดับต้นถึงปานกลาง

ทั้งนี้ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ในจังหวัดอื่น ๆ มีความใกล้เคียงและแตกต่างกันเล็กน้อย โดยในงานวิจัยของ กัญญาพัชร วุฒิยา (2558) ที่ทำวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาท่องเที่ยววัดสมานรัตนาราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 – 30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาดำรงปริญญาตรี ประกอบอาชีพนักเรียนนักศึกษา มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท และ ซึ่งก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ คาริกาญจน์ วิชเชษ และ คณะ (2564) เรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ ห้างร้าน และมีรายได้ที่ 20,001 – 30,000 บาท และในงานวิจัยของ สุमितรา ไอยรา (2561) เรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ

วัดพระมหาธาตุแก่นนคร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 20-29 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 10,001-20,000 บาท

5.3.2 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) พบว่า ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม และด้านความสวยงามและความสะอาด ได้รับความพึงพอใจในระดับมากที่สุดจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งมีความสอดคล้องกับสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2562) ในรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการจัดทำตัวชี้วัดภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและสำรวจทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ แอปพลิเคชันเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (ร้อยละ 89.0) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 88.0) และมัลติเพล็กซ์ (ร้อยละ 87.9) ตามลำดับ ในขณะที่ประเด็นที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด 3 อันดับจากท้ายสุด ได้แก่ ห้องน้ำสาธารณะ (ร้อยละ 76.8) รถโดยสารสาธารณะ (ร้อยละ 79.7) และศูนย์บริการท่องเที่ยว (ร้อยละ 80.2) ตามลำดับ

ทั้งนี้ในงานของ ธนภูมิ ปองเสงี่ยม และ พยอม ธรรมบุตร (2558) เรื่องศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีทรัพยากรทางด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์และมีความดึงดูดใจมีศักยภาพที่ระดับมากที่สุด ($X = 4.36$, $S.D. = 0.71$) และการเดินทางเข้าถึงพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ถนนมีป้ายบอกทาง และบริการรถประจำทาง มีศักยภาพที่ระดับมาก ($X = 3.96$, $S.D. = 0.76$) สอดคล้องกับงานแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเขตอุทยาน ประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาของ วรญา กฤษณะมนตรี (2561). พบว่าจุดมุ่งหมายในการท่องเที่ยวเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อศาสนาและวัฒนธรรม มีความสำคัญในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ ส่วนในด้านการเข้าถึง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อความหลากหลายในการเดินทาง เช่น รถทัวร์ รถตู้ รถไฟ ฯลฯ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ป้ายบอกทางมีความชัดเจนเพียงพอต่อการเดินทางเข้าถึง เส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัย โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเดินทางไปยังแหล่ง

ท่องเที่ยวมีความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ คือนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจด้านการคมนาคมและการเดินทางน้อยที่สุด

ธนรัตน์ รัตนพงษ์ระ และ คณะ (2561) ได้ทำการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย 1) ด้านสิ่งดึงดูดใจในแหล่งท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.77$, S.D. = 0.70) ได้แก่ ประเภทมรดกวัฒนธรรม มีพื้นที่ประวัติศาสตร์โดดเด่น 2 อำเภอ จาก 16 อำเภอ ประเภทมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มีศิลปะการแสดงเทศกาลประเพณี ความรู้ วิถีชีวิตและแนวปฏิบัติในที่มีแบบแผนมาจากสมัยกรุงศรีอยุธยาที่สามารถพัฒนาและฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ซึ่งสามารถยืนยันได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความพึงพอใจด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม มากที่สุด และยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลชนก คำอ่อน (2561) เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ที่มีต่ออุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ที่มีต่ออุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไปได้รับความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีอายุยาวนานกว่า 600 ปี มีความโดดเด่นทางด้านสถาปัตยกรรม สวยงาม ทรงคุณค่าและน่าค้นหาจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้รับเลือกเป็นมรดกโลกจากองค์การยูเนสโก อีกทั้งทำเลที่ตั้งของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตั้งอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานครทำให้สะดวกต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว รองลงมา คือ ด้านคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยามีศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สะท้อนออกมาในรูปแบบคาขวัญของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ว่า “ราชธานีเก่า อู่ข้าวอู่น้ำ เลิศล้ำกานท์กวี คนดีศรีอยุธยา” และด้านบริการการท่องเที่ยวน้อยที่สุด ซึ่งในปัจจุบันเรื่องของป้ายแสดงข้อมูลแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวเป็นภาษาต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะภาษาเกาหลีซึ่งปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเกาหลีได้เข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น อีกทั้งระบบการสื่อสาร สัญญาณ โทรศัพท์ สัญญาณอินเทอร์เน็ต ต้องพัฒนาให้ครอบคลุมเพื่ออำนวยความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้มากขึ้น

งานวิจัยนี้ได้เน้นการแสดงผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรค โควิด 19 ซึ่งพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยเพศหญิงมีความพึงพอใจสูงสุดในด้านนี้ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนใหญ่ที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดโรค โควิด 19 สูงสุด มีอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปลายหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีสถานภาพโสด เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน เคยมาเที่ยว 1-3 ครั้ง และเคยได้รับข้อมูลข่าวสารมาแล้วนั้น มีความพึงพอใจมากที่สุดคือมีการวัดอุณหภูมิร่างกายของนักท่องเที่ยวและเจลแอลกอฮอล์ทั้งทางเข้า-ออก วัด (\bar{X} =4.47) และมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือการกำชับให้ทุกคนในวัดและนักท่องเที่ยวสวมหน้ากากอนามัยอย่างถูกต้องตลอดเวลา (\bar{X} =4.03) ซึ่งสอดคล้องกับวารสารวิจัย วิชาระ และ คณะ (2564) ในงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจด้านการให้บริการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เช่น มีมาตรการหรือการดูแลเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

5.3.3 ในด้านข้อมูลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.3.3.1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา ทวีวงศ์โอพาร์ (2552) ในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ และสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ได้รับความพึงพอใจจากการมาท่องเที่ยวที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้าน โบราณสถานและสิ่งแวดล้อม ราคาสินค้าและบริการ การคมนาคม ความปลอดภัย การบริการ ของที่ระลึก และบทบาทของภาครัฐแตกต่างกัน แต่ตรงข้ามกับ ดาริกาญจน์ วิชาระ และ คณะ (2564) ในงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น และ ปฐมา หาเรือนทรง (2560) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาไหว้พระ 9 วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

5.3.3.2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนุภรณ์ จิรพิสัยสุข (2558) ในเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ โดยผลการเปรียบเทียบระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวไทย ด้านเพศ อายุ และอาชีพที่ต่างกันกับความพึงพอใจของ

นักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่ เส้นทางที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และงานวิจัยของ คาริกานูจน์ วิหาเดช และ คณะ (2564) ในงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น ที่พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมและด้านสถานที่ ด้านการคมนาคม และด้านการให้บริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.1.3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณา ทวีวงศ์โอฬาร (2552) ในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ และสถานภาพที่แตกต่างกัน แต่ตรงกันข้ามกับงานวิจัยของ ปฐมมา หาเรือนทรง (2560) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาไหว้พระ 9 วัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และงานวิจัยของขวัญดี ศรีไพโรจน์ และ ละเอียด สิลาน้อย (2558) เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวตลาดย้อนยุค : กรณีศึกษาตลาดเกาะกลอย อำเภอเมือง จังหวัดระยอง พบว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

5.3.3.4 นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธรรมน จันทดิษฐ์ (2552) พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยศึกษากรณีตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3.3.5 นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัศตร์ หิรัญญการ (2554) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวของวัดพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม พบว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกันแต่ตรงข้ามกับงานวิจัยของ ขวัญดี ศรีไพโรจน์ และ ละเอียด สิลาน้อย (2558) เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวตลาดย้อนยุค : กรณีศึกษาตลาดเกาะกลอย อำเภอเมือง จังหวัดระยอง พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน (พักอาศัยอยู่ในที่ต่างกัน) จะมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

5.3.3.6 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรธรรมน จันทดิษฐ์ (2552) พฤติกรรมและความพึงพอใจของ

นักท่องเที่ยวชาวไทยศึกษากรณีตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันที่มาเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน แต่ตรงข้ามกับงานวิจัยของ คาริกานูจน์ วิษาเดช และ คณะ (2564) เรื่องความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น พบว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5.3.3.7 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณา ทวีวงศ์โอฬาร (2552) ในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และงานของ คาริกานูจน์ วิษาเดช และ คณะ (2564) ในงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น ด้านสถานที่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ วรธรรมน จันทศิษฐ์ (2552) เรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยศึกษากรณีตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเดินทางเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา แตกต่างกัน

5.3.3.8 นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับปวีณา ทวีวงศ์โอฬาร (2552) ในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านราคาสินค้าและบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ สุริยา แสงพงศ์ (2560) ในงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว สวนสัตว์เปิดเขาเขียว จังหวัดชลบุรี พบว่านักท่องเที่ยวที่มีลักษณะการเดินทาง จำนวนครั้งการมาเที่ยวชม และช่วงวันที่มาเที่ยวชมต่างกันมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวสวนสัตว์เปิดเขาเขียวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจตน์สฤณี สังขพันธ์ และ คณะ (2559) ในเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการตลาดน้ำคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่านักท่องเที่ยวมีความถี่ในการท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองแหต่อเดือนแตกต่างกันมีความพึงพอใจมาใช้บริการตลาดน้ำคลองแหด้านการบริการและความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.3.9 นักท่องเที่ยวที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานของ ฐานีญา บุญทวงษ์ (2559) ในงานวิจัยเรื่องแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลด้านภาพลักษณ์ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจโดยรวมของการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมมี 4 ด้าน คือ ด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ด้านความภาคภูมิใจ ของที่ระลึกและด้านความปลอดภัย ซึ่งสื่อที่มีอิทธิพล ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อประเภทบุคคลและสื่อออนไลน์ และงานวิจัยของ วีรวรรณ แซ่จ้าว (2558) ที่ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของทัศนคติและความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อพฤติกรรมการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยว” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยความรู้สึกพึงพอใจจากการเปิดการรับรู้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการตัดสินใจท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกพึงพอใจจากการเปิดการรับรู้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการวางแผนการตัดสินใจท่องเที่ยว โดยรูปแบบความน่าสนใจมีค่าขนาดอิทธิพลกับพฤติกรรมการวางแผนการตัดสินใจท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือการเข้าถึงข้อมูล และความถูกต้องของเนื้อหา และในงานวิจัยของ ศุภัตรา ฮาบเจริญ และ นันทินี ทองอร (2560) พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาตลาดน้ำคลองผดุงกรุงเกษม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งข้อมูลในการตัดสินใจมาตลาดน้ำคลองผดุงกรุงเกษมแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยทราบแหล่งข้อมูลในการตัดสินใจมาตลาดน้ำคลองผดุงกรุงเกษมมากที่สุด คือ ทราบจากโทรทัศน์ มีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.11 และผู้ตอบแบบสอบถามที่ทราบจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5

5.4 การนำผลการศึกษาไว้ใช้

จากผลการศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ซึ่งผลที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ควรนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้เป็นแนวทางให้วัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ สามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป สรุปได้ดังนี้

5.4.1 ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) เป็นข้อมูลที่ทำให้เข้าใจข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยว เช่น เพศ อายุ

การศึกษา สถานะภาพ ภูมิสำเนา เป็นต้น ทำให้บริษัทนำเที่ยวและสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถจัดโปรแกรมทัวร์ ให้ตรงและเหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย รวมไปถึงปรับปรุงสถานที่ ที่จอดรถและพาหนะ ในการอำนวยความสะดวกให้กลุ่มเป้าหมายที่มาเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

5.4.2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) นั้น สำคัญอย่างยิ่งต่อวัดพนัญเชิงวรวิหาร ซึ่งทางวัดสามารถนำประเด็นต่าง ๆ ไปเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจมากขึ้น เช่น ด้านการคมนาคมและการเดินทาง ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19 ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ ที่นักท่องเที่ยวยังมีความพึงพอใจต่ำกว่า ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม และด้านความสวยงามและความสะอาด

5.43 ประเด็นที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์ ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม และด้านความสวยงามและความสะอาดนั้น บริษัทนำเที่ยวและสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมไปถึงวัดพนัญเชิงวรวิหาร สามารถนำไปเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ทั้งออฟไลน์และออนไลน์เพื่อเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่วัดพนัญเชิงวรวิหาร และ ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้มากขึ้น

5.4.4 ข้อมูลทางสถิติในการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์นั้น บริษัทนำเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหรือด้านวัฒนธรรมและสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมไปถึงวัดพนัญเชิงวรวิหาร สามารถนำไปกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีลักษณะของประชากรศาสตร์ต่างกัน ซึ่งมีความพึงพอใจที่ต่างกัน

5.4.5 หน่วยงานทั้งภาครัฐ/เอกชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คณะกรรมการบริหารวัดพนัญเชิงวรวิหาร และชุมชนบริเวณใกล้เคียง นั้นควรให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างคุณค่าในประสบการณ์การท่องเที่ยว เพราะความประทับใจและความพึงพอใจนั้น จะทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ รวมไปถึงปากต่อปาก แนะนำให้เพื่อน ๆ ญาติมิตร มาเที่ยวที่วัดบ่อยขึ้น ดังนั้นวัดพนัญเชิงวรวิหารต้องเน้นปฏิบัติกิจกรรมทางพุทธศาสนาให้

ถูกต้องตามหลัก และบำรุงรักษาสถานที่ให้สมบูรณ์ สะอาดและคงคุณค่าทางโบราณสถานไว้เพื่อความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวในวัดและชุมชน ในเขตพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ด้านการพัฒนาและปรับปรุง มีดังต่อไปนี้

5.5.1.1 ทางวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทั้งออนไลน์และออฟไลน์ในการท่องเที่ยววัดพญูเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) เช่น การเดินทางที่เป็นเส้นทางหลัก กำหนดการเปิด-ปิดวัด การประกาศยกเลิกกิจกรรมต่าง ๆ ของวัด เพราะจะสามารถอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวได้อย่างมาก

5.5.1.2 ในส่วนของมาตรการป้องกันโควิด 19 ที่มีความพึงพอใจต่อด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาดของโรคโควิด 19 นั้นยังมีข้อบกพร่องบ้าง ทางวัดสามารถกำชับเจ้าหน้าที่เพิ่มอุปกรณ์ตรวจวัดอุณหภูมิและต้องปฏิบัติให้ได้มาตรฐานของสาธารณสุขกำหนด กรรมการบริหารวัดต้องจัดสรรเจ้าหน้าที่ขึ้นกำชับควบคุม นักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามอย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด19

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาคั้งต่อไป มีดังต่อไปนี้

5.5.2.1 งานวิจัยในครั้งมีข้อจำกัด ในส่วนของารเก็บข้อมูลเพราะต้องเดินทางไปหลายครั้ง เนื่องจากสำรวจกลุ่มเป้าหมายในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ซึ่งในบางครั้งนั้นวัดปิด หรือ มีนักท่องเที่ยวมาจำนวนน้อย ทั้งนี้กิจกรรมทางวัดที่สำคัญก็ถูกยกเลิกอีกด้วย จึงเสนอแนะให้ติดต่อกับคนในชุมชนบริเวณวัดก่อนเดินทางไปลงพื้นที่สำรวจ

5.5.2.2 การศึกษาในครั้งนี้ยังไม่ได้สำรวจความพึงพอใจด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ด้านความยั่งยืนของวัด ด้านของที่ระลึก และแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของวัด ซึ่งก็เป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวในทศวรรษที่ 21

5.5.2.3 การศึกษาในเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติก็น่าสนใจ เพราะนักท่องเที่ยวนิยมและรู้จัก จังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และพิธีกรรมทางศาสนาต่าง ๆ ซึ่งการศึกษาคั้งนี้ยังสามารถต่อยอดนำไปสำรวจความพึงพอใจของวัดอื่น ๆ ได้ในอนาคต

5.5.2.4 การศึกษาในด้านพฤติกรรมและทัศนคติหรือความมุ่งหวังของนักท่องเที่ยวที่น่าสนใจสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาไหว้พระในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะบางกลุ่มมาบ่อยมากกว่า 6 ครั้ง และมีความเชื่อด้านพิธีกรรมทางศาสนา ซึ่งเป็นปัจจัยที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลชนก คำอ่อน. (2561). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ที่มีต่ออุทยานประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 10(1), 127-133
- กระทรวงสาธารณสุข (2563). รายงานขององค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย วันที่ 2 กันยายน 2563. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2563, จาก https://www.who.int/docs/default-source/searo/thailand/2020-09-02-tha-sitreps-100-covid199ae2ab2639e04ad1ab73bb1017b6f693.pdf?sfvrsn=1802e164_0
- กัญญาพัชร วุฒิยา. (2558). การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาท่องเที่ยว วัดสมานรัตนาราม อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2558, น.706 – 712.
- ขวัญดี ศรีไพโรจน์ และ ละเอียด ศิลา น้อย. (2558). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวตลาดย้อนยุค : กรณีศึกษาตลาด เกาะกลอย อำเภอเมือง จังหวัดระยอง. *วารสารกระแสวัฒนธรรม*, 16(30), (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558). น.3-14.
- จิตตินันท์ เศษะคุปต์. (2545). *จิตวิทยาการบริการ*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจตน์สฤษดิ์ สังขพันธ์, เก็ดดา บุญปรากฏ, ชุติมา หวังเบญจหมัด, อรุณพร อธิมาตรไมตรี และ Kathylene Remegio. (2559). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการตลาดน้ำ คลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 33(1). น.25-50.
- ชวภัทร์ ดันดิวิชันชานนท์ (2559). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวตะวันตกที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม:กรณีศึกษา วัดไตรมิตรวิทยาราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 1. น.707-715.
- ฐานิยา บุญทวงษ์. (2559). งานวิจัยเรื่องแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการจัดการการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- คาริกานุจน์ วิชาเดช วัชรโรบล โกศลวิทยานันต์ และ ขนิษฐา ทองเชื้อ. (2564). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวช่วงควบคุมสถานการณ์โควิด ณ วัดป่าธรรมอุทยาน จังหวัดขอนแก่น. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. น.1397 – 1404
- ไทยรัฐออนไลน์. (2563). โศกนาฏกรรมค่านานรัก เกี่ยวกับคณบดีหญิง ไขว่หลวงพ่อโตองค์ใหญ่. สืบค้น 29 พฤศจิกายน 2563, จาก <https://www.thairath.co.th/lifestyle/1982471>
- ธรรมณ จิรพิสัยสุข. (2558). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยในเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน จังหวัดเชียงใหม่. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนภูมิ ปองเสี่ยม และ พยอม ธรรมบุตร. (2558). ศักยภาพทรัพยากรการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 8(2), น.17 – 26
- ชนรัตน์ รัตนพงษ์ระ เสรี วงษ์มณฑา ชุษณะ เตชคณา และ ณัฐพล ประดิษฐ์ผลเลิศ. (2561). การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 10(1), น.65 – 80.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- ปฐมา หาเรือนทรง. (2560). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาไหว้พระ 9 วัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว]. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประมะ สตะเวทิน. (2546). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาพการพิมพ์.
- ปวีณา ทวีวงศ์โอฬาร. (2552). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- เปี่ยมรัก ฉัตรธนาเสนี. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคในการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ถนนท่าแพ. [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัสดร์ หิรัญญการ. (2554). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวองค์พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม. [การค้นคว้าปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วรรณ กฤษณะมนตรี. (2561). *แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเขตอุทยานประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. [สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้น 8 มีนาคม 2564, จาก <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/208/1/g601110109.pdf>
- ววรรณ จันทดิษฐ์. (2552). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยศึกษาศรมีตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2557). *ไฟล์: วัดพนัญเชิงวรวิหาร by Pholtograph.jpg*. สืบค้น 5 มีนาคม 2564, จาก https://th.wikipedia.org/wiki/ไฟล์:วัดพนัญเชิงวรวิหาร_by_Pholtograph.jpg.
- วิวัฒน์ จันทร์กิ่งทอง. (2559). *ทำวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่ออุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า จังหวัดพัทลุง*. การประชุมภาคใหญ่วิชาการระดับชาติ และนานาชาติ ครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. น. 1210 -1218.
- ศุภิตา ธารรัตน์สุวรรณ. (2563). *ผลกระทบเชื้อไวรัส COVID-19 ต่อวิกฤตการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปีที่ 10 ฉบับที่ 15 สิงหาคม 2563*. บทความวิชาการสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. สืบค้น 25 ตุลาคม 2563, จาก https://www.senate.go.th/document/Ext24365/24365130_0002.PDF.
- ศุภิตรา ฮาบเจริญ และ นันทินี ทองอร. (2560). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทย : กรณีศึกษาตลาดน้ำคลองผดุงกรุงเกษม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*, 12(2), (กรกฎาคม - ธันวาคม 2560)
- สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์. (2563). *จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมกับวัดพนัญเชิงวรวิหารจัดงานประเพณีทิ้งกระจาดประจำปี 2563 วิถีแบบใหม่ New Normal งดการ โยนตัว และแจกทาน*. สืบค้น 25 พฤศจิกายน 2563, จาก <https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG200914173359284>
- สำนักงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (2563). *แผนพัฒนาจังหวัด 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2564)*
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). *รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการจัดทำตัวชี้วัดภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและสำรวจทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562*. น. 4-18.

- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการจัดทำตัวชี้วัดภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและสำรวจทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. น.5-10.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว. *Tourism Economic Review*, 1(4), น.19.
- สุมิตรา ไอยรา. (2561). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อวัดพระมหาธาตุแก่นนคร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 8(1), มกราคม- เมษายน 2561, น.57 -67.
- สุริยา แสงพงค์. (2560). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว สวนสัตว์เปิดเขาเขียว จังหวัดชลบุรี. *วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง*, 6(2), น.99-133
- เสาวณี จันทะพงษ์และ ทศพล ต้องหุ้ย. (2563). ได้วิเคราะห์ผลกระทบวิกฤต COVID-19 กับเศรษฐกิจโลก: This Time is Different. บทความในเว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย. สืบค้น 11 ตุลาคม 2563, จาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_18Mar2020.aspx
- ห้องสมุดศูนย์วิทย์พัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. *นครนายก ประเพณีทิ้งกระจาดวัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. สืบค้น 28 พฤศจิกายน 2563, จาก <https://www.stou.ac.th/offices/rdec/nakornnayok/main/onlineexhibitions/Ayuthaya/AyuttayaPage3.html>

ภาษาต่างประเทศ

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวี จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาการค้นคว้าแบบอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งแบบสอบถามความคิดเห็นฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญางิ้วหวี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์

แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ส่วน ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง 3 ส่วน เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ เสียสละเวลาในการตอบแบบแสดงความคิดเห็นชุดนี้ โดยคำตอบของท่านจะใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาเท่านั้น

ผู้ดำเนินงานวิจัย

(นางสาว สุนันท์ เขมวงค์ชัย)

นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพญานิเวศวิหาร จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19)

คำชี้แจงของแบบสอบถาม แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน กรุณาสละเวลาของท่าน 5 นาที ใน
การกรอกแบบสอบถามและขอขอบคุณในความร่วมมือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

() 1. ประถมศึกษา

() 2. มัธยมศึกษาตอนต้น

() 3. มัธยมศึกษาปลายหรือเทียบเท่า

() 4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

() 5. ปริญญาตรี

() 6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานะภาพ

() 1. โสด

() 2. สมรส

() 3. หย่าร้าง

5. ภูมิลำเนา

() 1. ภาคกลาง

() 2. ภาคเหนือ

() 3. ภาคใต้

() 4. ภาคตะวันออก

() 5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6. อาชีพ

() 1. รับราชการ/พนักงานของรัฐ

() 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() 3. พนักงานบริษัทเอกชน

() 4. เกษตรกรรม

() 5. ประกอบธุรกิจส่วนตัว (โปรดระบุ)

() 6. รับจ้างทั่วไป

() 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. รายได้ต่อเดือน (โดยประมาณ)

() 1. น้อยกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001 – 20,000 บาท () 3. 20,001–30,000 บาท

() 4. 30,001 – 40,000 บาท () 5. 40,001 – 50,000 บาท () 6. มากกว่า 50,000 บาท

8. จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยวไหว้สักการะที่วัดพญานิเวศวิหาร

() 1. ครั้งแรก

() 2. จำนวน 1 – 3 ครั้ง

() 3. จำนวน 4 – 6 ครั้ง

() 4. มากกว่า 6 ครั้ง

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยววัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย ในช่วงสถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด โดยมีความหมาย ดังนี้

5 = มากที่สุด

4 = มาก 3 = ปานกลาง

2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านโบราณสถานและประวัติศาสตร์					
1. ทัศนียภาพและโบราณสถานที่เก่าแก่ของวัด ที่น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง					
2. สถาปัตยกรรม สวยงาม สมบูรณ์ และมีอารยธรรมให้ได้ชม					
3. ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของศิลปกรรมที่สำคัญของวัด ถูกต้องตามการอ้างอิง					
4. ได้ความรู้และประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มากขึ้น					
5. ภาพรวมของวัด บ่งบอกได้ถึงความเก่าแก่ โบราณสถานและผูกพันกับประวัติศาสตร์					
ด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรม					
1. การท่องเที่ยววัดทำให้ได้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าทางจิตใจเป็นอย่างยิ่ง					
2. การรับรู้ สัมผัสและการเข้าใจในด้านคุณค่าทางศาสนาและพิธีกรรมของวัด					
3. มีพระพุทธรูปและรูปภาพเกี่ยวกับศาสนาที่เก่าแก่ที่น่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง					
4. มีศาสนพิธี และพิธีกรรม ที่ถูกต้องตามหลักศาสนา					
5. มีสถานที่สำหรับการไหว้สักการะบูชา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่สะดวกและปลอดภัย					

ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการคมนาคมและการเดินทาง					
1. การเดินทางเข้า-ออก มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจนและมีความสะดวก รวดเร็ว					
2. เส้นทางจราจรภายในบริเวณมีความคล่องตัวและสะดวก					
3. การเดินทางไป มีความสะดวกและปลอดภัย					
4. สภาพถนนบริเวณภายในและภายนอกอยู่ในสภาพดี สะดวกและ ปลอดภัย					
5. เจ้าหน้าที่บริการและอำนวยความสะดวกในการ โบกจรตามแยก และการจอดรถเป็นอย่างดี					
ด้านความปลอดภัยและการป้องกันการระบาด โควิด 19					
1. มีป้ายรณรงค์เกี่ยวกับมาตรการในการปฏิบัติและการป้องกันการ แพร่ระบาดของโรคไวรัส โควิด 19 ใช้อย่างชัดเจนและทั่วถึง					
2. มีการวัดอุณหภูมิร่างกายของนักท่องเที่ยวและเจลแอลกอฮอล์ทั้ง ทางเข้า-ออก วัด					
3. มีสบู่ล้างมือในห้องน้ำอย่างพอเพียง					
4. มีการเว้นระยะในการเข้าสักการะและเที่ยวชมบริเวณในวัด					
5. มีการกำชับให้ทุกคนในวัดและนักท่องเที่ยวสวมหน้ากากอนามัย อย่างถูกวิธีตลอดเวลา					
ด้านการอำนวยความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. วัดมีความปลอดภัยและสะดวก					
2. วัดมีไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอภายในและภายนอกบริเวณวัด					
3. มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในวัดอย่างเหมาะสม เช่น ที่นั่งพัก รอ บริการน้ำดื่ม และห้องน้ำ เป็นต้น					
4. สัญญาณโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต มีความเสถียรและรวดเร็ว ทั่ว บริเวณวัด					
5. มีถนนที่ได้มาตรฐานและสถานที่จอดรถมีความสะดวกและเพียงพอ					

ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านความสวยงามและความสะอาด					
1. สถานที่ภายในวัดมีความสะอาด สะดวกและเป็นระเบียบเรียบร้อย					
2. วัด เจดีย์ โบสถ์ มีความสวยงามและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง					
3. ห้องน้ำ สะอาด สะดวกและปลอดภัย					
4. มีสถานที่ถ่ายรูปรูปที่สวยงามและประทับใจ					
5. มีบรรยากาศร่มรื่น ปลอดภัย กว้างขวางและสวยงาม					
ด้านการประชาสัมพันธ์					
1. มีการให้ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับวัด ทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์					
2. มีป้ายประชาสัมพันธ์และป้ายแสดงสถานที่ต่าง ๆ ภายในวัดเห็นได้ง่ายและชัดเจน					
3. ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยวที่มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน					
4. มีป้ายที่อธิบายที่มา ความสำคัญและประวัติศาสตร์ของวัด ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน					
5. มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำสถานที่ในวัด ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดเด่นที่ท่านประทับใจและจุดที่ควรปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง -

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	สุนันท์ เขมวงศ์ชัย
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพนิชยการราชดำเนิน จังหวัดกรุงเทพมหานครฯ ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ จังหวัดกรุงเทพมหานครฯ
ประสบการณ์ทำงาน	- นักการตลาด / Master of Ceremony : MC - นางแบบอิสระ